

odsev odseva

**Spet parkirni
prostor v Mlakah**

**Slavnostno
ob dnevu
državnosti**

**Pepelkin
ples v Trzinu**

**Iztekla
se je trzinska
pomlad**

**POSLOVALNICA
LJUBLJANA**

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel: 01/433 71 73
Fax: 01/433 62 05
E-pošta
info@golftunist.si

**POSLOVALNICA
DOMŽALE**

Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel: 01/721 98 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta
domzale@golftunist.si

GOLFTURIST

TURIZEM IN RENT AGENCIJA

Trdnova 3, 1000 Ljubljana
Tel: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golftunist.si

BAHNE

MERKUR
ZAVAROVALNICA

moja varnost

10 let varnosti in zaupanja

VRTNARSTVO GAŠPERLIN

KMETIJA - AG d.o.o.
Moste 99
pri Komendi

tel.: 01-83 41 471

VRTNARSKA PROIZVODNJA IN TRGOVINA

PESTRA IZBIRA ZA PARKE, GREDICE IN GROBOVE

- VODENKE nova gvineja;
- ENOLETNICE: begonje, tagetes, salvijs, ageratum, vodenke, gazanije, cinerarije, nagelj;
- TRAJNICE: armerija, kanpanula, mak, flox;
- VERBENE, TEMARI, TAPIEN, BRŠLJANKE, PELARGONIJE - pokončne in polvisočice;

VODENKE nova gvineja;
vodenke v vrečkah;
18 g ločila za vrt;
redilna zelenjave;
zemlja za mesanje;
korta in tanca za rože;
sobne rastline.

Odprto vsak delavnik
od 8. do 19. ure, sobota od 8. do 13. ure

Loren Line

POPOLNA TOPLOTNA TEHNIKA

Plinski center Ljubljana

Verovškova 70, Ljubljana, tel.: 01/565 86 30, 01/566 16 12
http://www.loren-line.si e-mail: loren.line@siol.net

Nudimo vam celotne storitve pri izvedbi ogrevanja na plin:

- izdelava projektne dokumentacije notranjih plinskih instalacij
- ogled objekta in izdelava predračuna brezplačno,
- najem plinohrama v kolikor ni zemeljskega plina,
- pridobitev soglasij,
- izdelava notranjih plinskih instalacij,
- dobavo in montažo plinskih pečij,
- dobavo in montažo radiatorjev po izbiri strank,
- sanacijo dimnika (s soglasjem) v kolikor je potrebna,
- pooblaščen servis Junkers

Ugodni plačilni pogoji za vsakogar!
Plin - grejmo se z njim!

ODSEV

HURA ZA POČITNICE!

V roče je. Razbeljen zrak visi nad Trzinom. Nobene blagodejne sapice ni čutili. Zdi se, kot da je vse obmirovalo. V jakni vročini si človek želi le sence, hladnih napitkov in mogoče tuširanja. Tisti, ki so bolj zahtevni, verjetno razmišljajo o morju, hladnih rekah ali pa jezerih. Najbolj podjetni so od idej že prešli k dejanjem, za večino pa verjetno to še pride na vrsto. Čas množičnih dopustov je lik pred vrati, počitnice za šolarje pa so se tako ali tako že začele. Tudi sam bi najraje pobegnil kam na dopust, pa kaj, ko je treba spraviti skupaj še dve številki Odseva. Razumem vse, ki se trudijo s tem časopisom, da v tem času težko sedijo k računalniku, vseeno pa se grem biriti in jih kličem po telefoni in nadlegujem z roki,

do katerih naj bi le napisali tistih nekaj vrstic, ki jih potrebujemo, da časopisu lahko rečemo časopis. Tudi sam bi z velikim veseljem počel kaj drugega, a kaj ko se v našem kraju tudi v tem mesecu dogaja kar precej zanimivega, in prav je, da o tem poročamo. Nekdo pač mora opraviti tudi te stvari. Kar zavidam šolarjem, ki so v omare zbrali šolske potrebščine in se zdaj lahko posvečajo prijetnejšim stvarim. Za novinarje tako ali tako pravijo, da moramo biti na preži štiriindvajset ur in da tudi med počitnicami ne smemo kar izpustiti vsega iz rok. Ob tem pa se ne smemo, kot na primer zdravniki, pritoževati nad delovnim časom, ki je vse kaj drugega kot 40 ur na teden. Včasih mi gre res na jetera, ko poslušam, kako se moji kolegi novinarji postavljajo v

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe
Namestnik odgovornega urednika: Jože Štih
Tehnični urednik: Emil Pevec
Urednik fotografij: Jože Seljak
Trženje: Jožica Valenčak
Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan
Ostali člani uredništva: Mateja Erčulj, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Petra Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek, Kaja Rebec, Maja Trček, Peter Zalokar
Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale
Naklada: 1600 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podlečja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. julija 2002.
Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. julija na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_9@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:
Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare Osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎ (01) 564 45 67 ☎ (01) 564 45 68

Slika na naslovnici
Kešnja v jutranjem hladu rožnika

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Urednik
[Signature]

V Ustavi Republike Slovenije piše, da je občina temeljna samoupravna lokalna skupnost, v pristojnosti katere spadajo lokalne zadeve, ki jih občina lahko ureja samostojno, in ki zadevajo samo prebivalce občine. Te lokalne zadeve so največkrat zelo tesno povezane z interesi oziroma potrebami občanov, in ni čudno, da mnogi občani vseh slovenskih občin vidijo v občinah v prvi vrsti ustanovo, ki je dolžna skrbeti za njihove interese in potrebe in tudi za zadovoljevanje njihovih pravic oziroma ustanovo, ki jo je treba izkoristiti, ali kot rečemo, okrog prinesiti. Pri tem je pogosto opaziti še dodatno značilnost, da številni občani še vedno ne upoštevajo ali celo ne poznajo delitve pristojnosti in nalog med občino in državo. Slednje je opaziti zlasti na ravni upravnih zadev in davkov. V preteklih treh in pol letih se je neštetokrat zgodilo, da me je kot župana kdo prepričeval, da na primer kot podjetnik plačuje davke Občini Trzin ali da mu Občina Trzin lahko izda to ali ono dovoljenje ipd. Navsezadnje, ko sem mu morda vendarle dopovedal, da v resnici ne plačuje davka Občini Trzin, pa je zamahnil z roko, češ da je v bistvu popol-

noma vseeno in da je v resnici vse skupaj tako ali tako samo državna birokracija ali kaj podobnega.

Za dobro delovanje lokalne samouprave je potentakem eden od pogojev tudi to, da vsi skupaj dojamemo in sprejmemo načelo avtonomnosti lokalne samouprave, ki se je še posebej uveljavilo v državah Evropske unije, kjer je načelo delitve pristojnosti in nevmešavanja države v zadeve lokalne samouprave oziroma načelo partnerstva visoko cenjeno in spoštovano. Pri nas na žalost še ni tako. V resnici imajo občine zelo malo pristojnosti in veliko nalog. Pristojnost namreč pomeni, da občina v okviru najširše postavljenih zakonskih omejitev samostojno odloča o določenih zadevah, izvršuje te odločitve in preko za to pristojnih organov tudi izvaja nadzor nad izvrševanjem odločitev. V Sloveniji država ravna tako, kot da še ne zaupa lokalni samoupravi in v mnogih primerih si prilašča vsaj nadzorno funkcijo, nemalokrat pa tudi upravno odločanje mimo odločitev, ki so sicer zaupane organom lokalne samouprave. To je v zadnjem času opaziti na področju urejanja prostora. Država, ki si je pridržala pristojnosti izdajanja gradbenih dovoljenj, nemalokrat izda gradbeno dovoljenje, ki ni skladno s prostorsko izvedbenimi akti, odločanje o katerih je v pristojnosti občin. Po drugi strani pa država zelo pogosto sprejema odločitve, ki jih morajo potem izvajati občine in priskrbeti tudi sredstva za izvrševanje teh odločitev, kar je celo v nasprotju z ustavo, saj bi država morala občini, kateri naloži dodatne obveznosti, priskrbeti tudi sredstva za to.

In kaj se je zgodilo po tem, ko so občine državi večkrat očitale takšno ravnanje? Vlada predlaga črtanje ustavne določbe, ki zahteva od države, da mora občini za izvrševanje nalog, ki jih ji je naložila, priskrbeti tudi sredstva.

A če se vrnem k občanom in njihovim interesom ter potrebam, seveda moram poudariti, da so kot zadeve lokalnega pomena lahko mišljeni samo skupni interesi in potrebe oziroma tisti interesi, potrebe in pravice, ki veljajo za vse in glede katerih naj vsaj načeloma ne bi prihajalo do kolizije interesov med samimi občani. To pomeni, da je vedno znova potrebno ugotavljati ali vsaj predpostavljati skupni interes in potrebo in ne dopustiti, da bi kdorkoli s pomočjo občine uveljavljal nek svoj, recimo zasebni interes proti volji, interesom in potrebam večine. Ravno z zahtevami te vrste pa se v teh časih zelo pogosto srečujemo na zelo različnih področjih. A tudi tu velja opozorilo, da seveda ni mogoče označevati kot tak zasebni interes katerekoli z ustavo ali zakonom zagotovljene pravice, v zakonsko določenem okviru seveda. S temi vprašanji se največkrat srečujemo ravno na področju urejanja prostora in tudi na področju odnosa do javne, nekoč družbene, zdaj občinske lastnine.

V naslednjih mesecih nas na to temo čaka precej razprav in upam, da jih bomo znali opraviti strpno in razumno in da bodo izidi teh razprav resnično taki, da bomo kot skupnost od njih imeli korist.

Občina je po naravi stvari tudi zastopnik in predstavnik občanov in njihovih pravic in interesov in pravica, kadar pride do konflikta s tretjimi osebami, ki se pojavljajo na območju občine; denimo kot investitorji, kot lastniki obratov, ki pretirano obremenjujejo okolje ipd. Vendar se tudi glede teh vprašanj vedno znova pokaže, da ima občina premalo pooblastil, da bi lahko samostojno ukrepala ali vsaj dosegla ukrepanje državnih organov (inspekcij, policije in drugih služb).

Seveda je mogoče reči, da je slovenska država še mlada in še mlajša je v Sloveniji lokalna samouprava v evropskem pomenu besede in dejansko bo moralo preteči še veliko časa, da bodo vsa razmerja ustrezno postavljena in da bomo tudi državljanji oziroma občani znali ločiti med državo in lokalno samoupravo, predvsem pa v eni in drugi videti pozitivno možnost za uresničevanje svojih pravic in interesov in ne nasprotnika, ki ga je treba kakorkoli že pretenati.

Tone Peršak

OBCINA MENGES

Že kar nekaj let je preteklo, odkar smo objavili fotografijo te table na koncu Mengeške ceste. Ker pa je Trzin dobil nekaj sto novih občanov, bi jih rad obvestil, da ne živijo v občini Trzin, kot verjetno mislijo, ampak kot se lepo vidi z uradne table, v občini Menges. Morda pa bo novi župan, saj veste, volitve so nekaj dni po počitnicah, seveda parlamentarcev in lokalnih veljakov, le od strani lažno tablo in vas umestil v občino Trzin, za katero smo se pred leti prizadevali.

P.s.: Lep pozdrav, odhajam na počitnice v Poreč na slovensko obalo. Pazite na to, kako razobečajo zastave!

J.S.

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:

564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na
internetu:

http://www.obcina-trzin.si/

SEJA OBČINSKEGA SVETA SPET PARKIRNI PROSTORI V MLAKAH

Junjska seja občinskega sveta občine Trzin je bila rekordno kratka, čeprav je bilo tudi tokrat na dnevnem redu devet točk in so nekatere teme za Trzin precej pomembne.

Najprej so se lotili obravnave odloka o določitvi volilnih enot v občini za prihodnje lokalne volitve. Razpravljali so o tem, ali naj bi zaradi velikosti občine uvedli eno samo volilno enoto ali pa naj bosta dve kot doslej. Nazadnje so se odločili za dve volilni enoti, v katero enoto spada posamezni volivec, pa bo razvidno iz razporeditve, ki jo bomo objavili v Uradnem vestniku občine Trzin. Ob tem je župan g. Tone Peršak opozoril na nekaj novosti pri volitvah, ki nas čakajo jeseni. Ker smo Trzinci zdaj že presegli kvoto 3000 prebivalcev, homo postelj volili po proporcionalnem sistem, na prejšnjih volitvah smo, kot se verjetno spomnite, volili po večinskem sistemu. Pomembno pa je tudi to, da bodo volitve tudi po proporcionalnem sistemu v skladu z Dopolnilom zakona o volitvah zdaj potekale nekoliko drugače kot prejšnje. Kandidati, ki bodo uvrščeni na kandidatske liste, se bodo uvrščali na funkcije glede na število zbranih glasov posameznega kandidata. Doslej je veljalo, da so funkcije dobivali kandidati po vrstnem redu, kakršne so za posamezne liste določila vodstva strank. Tisti, ki je bil napisan na prvem mestu liste, je tako dobil funkcijo ne glede na to, če je več glasov dobil kandidat, ki je bil na kandidatski listi napisan za njim. Po novem bo na funkcijo izvoljen tisti kandidat, ki bo zbral največ glasov, pa četudi ne bo napisan na prvem mestu kandidatske liste.

Kakšne bodo Mlake?

Pri drugi točki dnevnega reda, prvi obravnavi odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih pogojev za naselje Mlake, sta sodelovala tudi predstavnik podjetja Locus g. Leon Kobetič in predstavnica Arhitekture ga. Patricija Vidic, ki sta ob županu pojasnjevala nekatere predlagane spremembe pri ureditvi naselja Mlake. Gre predvsem za to, da bi v naselju pridobili več parkirnih mest. Večinoma naj bi za parkirišča žrtvovali dosedanje zelenice. S predlaganimi rešitvami naj bi v naselju pridobili 215 novih parkirnih mest, od tega največ na zelenicah južno od vrtca 32), več parkirnih mest pa naj bi uredili tudi v zdaj »mrtvem« ro kavu podaljška Ljubljanske ceste (v bližini lokalov ob Kidričevi cesti), nekaj novih parkirišč pa o tudi na zelenicah na območju Reboljeve in Prešernove ceste. Ob tem je zanimiv podatek, da so na občini trikrat organizi-

rali šteje nepravilno parkiranih avtomobilov v Mlakah. V vseh treh primerih so naštetih približno po sto tako parkiranih avtomobilov. V sklopu tega odloka je predvidena tudi ureditev kolesarskih stez ob Kidričevi in Mlakarjevi ulici. Pred drugo obravnavno odloka bo na občini javna razgrnitev predlogov za bodočo ureditev Mlak. Razgrnitev bo od 1.7. do 20. 8. tega leta, 15. 7. pa bo v sejni sobi Občine Trzin ob 18. uri tudi javna obravnavna teh prostorsko ureditvenih pogojev. Izdelovalec osnutka bo moral pri pripravi odloka za drugo branje upoštevati pripombe iz javne razprave, s seje občinskega sveta in pripombe odbora občinskega sveta za okolje in prostor.

Občinska pomoč za gospodarstvo in kmetijstvo

Pri tretji in četrty točki, sprejemanju pravilnikov za dodeljevanje občinske pomoči za gospodarstvo in kmetijstvo občinski svetniki in svetnice niso imeli posebnih pomislekov, zato so predloga brez zapletov in pripomb gladko potrdili.

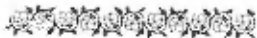
Nekoliko več razprave je bilo ob predlogu za ukinitve javnega dobra in zamenjavo ene od parcel, ki so v lasti občine, za parcelo, ki leži na trasi bodoče povezovalne ceste med industrijsko cono in Mlakami. S tem, ko bo lastnik parcele na trasi povezovalne ceste v zameno dobil drugo zemljišče, bo odpadla še ena ovira za gradnjo prepotrebne povezovalke. Žal pa druge ovire še niso povsem odpravljene. Svetnike je še zlasti zanimalo, pod kakšnimi pogoji bo izvedena zamenjava in ali bo občina pri tem mogoče oškodovana. Kot je pojasnil župan, gre pri tem za zamenjavo kvadratni meter zemlje za kvadratni meter. Zamenjali naj bi 335 m² veliki parceli.

Pri naslednji točki so člani občinskega sveta potrdili prenos sredstev proračuna z ene postavke v drugo. Šlo je za milijon tolarjev, ki so jih namenili za nakup prenosnega ozvočenja. To ozvočenje bo dobilo KUD-o, vendar si ga bodo lahko izposodila tudi druga trzinska društva. Ob tem je g. Ložar opozoril, da ozvočenje že opazno deluje, saj je že slišati pritožbe sosedov zaradi hrupa.

Ob obravnavi sedme točke dnevnega reda, prošnje zakoncev Bregat, da bi v naselju Mlake odkupila del ene od parcel, so se svetniki soglasno odločili, da bodo o tej zahtevi odločali, ko bodo sprejete spremembe ureditvenih pogojev v naselju Mlake. Pri predzadnji točki, ta je že kar nekaj

časa aktualna, poročilo o poteku priprav za odprje dodatnih oddelkov za potrebe vrtca in Trzinu, je namestnik župana g. Kolene povedal praktično isto, kar smo lahko slišali že na večini letošnjih sej občinskega sveta. Čakajo, da dobijo uporabno dovoljenje za dodatne prostore vrtca. Upajo, da bodo to dovoljenje kmalu dobili, pri tehničnem pregledu pa so odkrili, da je ena od prezačevalnih naprav prehrupna. Od izvajalca so zahtevali, da napravo uredi v skladu s tehničnimi zahtevami za takšne prostore. Župan je nato podal še nekaj krajših informacij o dogajanjih v občini, nato pa je na vrsto prišla stalna, zadnja točka zasedanj občinskega sveta Pobude in vprašanja članov občinskega sveta. Ne vem, ali je na to vplivala vročina, ki je še pritisкала v občinske prostore, ali pa v Trzinu pred dopusti ni večjih težav. Zadnja točka je bila zelo kratka in domov smo lahko odšli že takrat, ko si člani sveta na drugih sejah običajno vzamejo premor.

Tone Ipavec in Miro Štebe

PREPOVEDANO

V času bujne vegetacije ljudje kosijo travo in tako tudi v občini Trzin. V zadnji številki Odseva sem pisal o travi okoli bunkerja na Kidričevi cesti. Trava se lepo kosi, tabla, ki nekaj prepoveduje, pa še vedno leži. Moji to, da ta nekaj prepoveduje in leži le nekaj metrov od hiše upravljavca občine. Ne vem, morda, če bi bil jaz vratar na občini, bi v popoldanskem času sam privil dve ali štiri matice in tako nekaj prihranil občini in morda bi dobil en glas več na volitvah.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZINA G. ANTONOM PRŠAKOM PRECEJ PROJEKTOV JE ŽE ALI BO V KRATKEM KONČANIH

Pred časom smo v Odsevu pisali o zapletu med Obcino in lastnikom Taubi centra. Zdaj smo slišali, da je g. Marjan Golob – Taubi občini čez počitnice ponudil v namjen tamkajšnja teniška igrišča, vendar naj bi občina to zavrnila.

Zanima nas, koliko je za tem resnice. Moram potrditi, da je g. Marjan Golob občini res ponudil najem vseh tamkajšnjih igrišč za celotno poletno obdobje. Občina se za to ni odločila iz več razlogov. Za Taubi center je bila pogodba relativno ugodna, saj bi to zanj pomenilo, da bi se za celo poletje rešil trženja teniških igrišč. Zaslugek bi bil sicer verjetno nekoliko nižji, kot če bi bila igrišča ves ta čas v celoti zasedena, odpadle pa bi marsikateri skrbi in težave. Za občino pa bi to pomenilo, da bi v tem času morala skrbeti za vzdrževanje teh športnih terenov ter za red in disciplino na njih. Igrišča bi lahko dala v prosto uporabo vsem občanom, ki bi želeli igrati tenis ali pa bi se morala ukvarjati s trženjem igranja na teh igriščih. Občina na kaj takega ni pripravljena. Nima ljudi, ki bi lahko prevzeli trženje ter urejanje igrišč, vodenje vadbe in igranje tenisa. Cena za kaj takega bi bila za občino previsoka, saj bi to pomenilo, da bi morala poleg cene najema igrišč, ki jo je zahteval g. Golob, plačevati še ljudi, ki bi skrbeli za teniška igrišča in trženje. Ob tem je treba upoštevati tudi dejstvo, da tenis ni več tak modni šport, kot je bil pred leti, in zanimanje zanj upada. Enostavno ni potrebe, da bi občina zagotavljala toliko možnosti za vadbo tenisa, saj je vprašanje, kolikšna hi bila zasedenost teh igrišč v času dopustov. Po drugi strani pa v proračunu denar za kaj takega ni bil predviden. Denarja za to v proračunu ni, mislim pa, da ni potrebe, da bi ga zagotovili s preusmerjanjem s kake druge postavke v proračunu. Tudi primerjava z denarjem, ki ga občina namenja ined zimskim šolskim počitnicami za kritje dela stroškov za vadbo nekaterih športnih skupin trznških društev in mladine, ne vzdrži. Pri tem gre za petkrat, šestkrat nižje zneske, kot bi ga bilo treba odšteti za najem igrišč v Taubi centru.

G. Golob nam je povedal, da je A-banka pripravljena zastaviti denar za kupnino oz. poplačilo vrednosti objektov, ki jih je v centru zgradil, tako da bi se on umaknil iz Trzina, če bi ta denar dobil. Kako na občini ocenjujete to možnost?

Najprej je treba povedati, da je občina lastnik tega centra. Gre za to, da je g. Go-

lob v tem centru uredil teniška igrišča in zgradil nekatere objekte. Pri tem pa so le teniška igrišča in objekt, v katerem so garderobe in lokal, zgrajeni v skladu z gradbenim dovoljenjem in pogodbo, ki jo je z Osnovno šolo podpisal g. Golob. Vse drugo je zgrajeno mimo tega in po mojem mnenju tudi brez dovoljenja. Lahko se seveda motim. Po informacijah, ki jih imam, bi lahko sklepali, da želi zdaj g. Golob zapustiti teniški center in seveda za to iztržiti določeno vsoto za objekte, ki jih je zgradil in uredil. Povsem normalno je, da želi iztržiti kar največ. To je razumljivo in konec koncev tudi legitimno. Kolikor je meni znano, papirjev o tem, če bi bila A-banka res pripravljena dati posojilo Občini za odkup Taubi centra, še nisem dobil nobenih. Problem pri tem je, da je treba ugotoviti dejansko vrednost lege, predvsem pa oceniti amortiziranost. Drugi problem je v tem, da občina lahko kupi samo tisto, kar je legalno zgrajeno, v skladu z načrti in gradbenimi dovoljenji. Tretje vprašanje pa je najemanje posojil s strani Občine. Občina se lahko samo omejeno zadolžuje. Ne moremo kar vzeti posojila, češ da ne bomo obremenjevali proračuna. Za kaj takega moramo najprej dobiti soglasje ministrstva za finance, občino pa lahko zadolžimo le do določenega odstotka njenega proračuna. Občina se enostavno ne more zadolžiti kar za vsoto, kot bi ji trenutno odgovarjala. Zdaj čakamo cenilno poročilo o vrednosti objektov v Taubi centru, ki smo ga mi naročili. Sicer smo že dobili eno takšno cenilno poročilo, vendar se nam ne zdi realno. Tisto poročilo je naročil Taubi center, cenilec pa je pri tem za osnovo jemal kar neke ocenjene vrednosti iz predračuna izpred desetih in več let. Pri tem cenilec ni upošteval amortizacije, prav tako ni upošteval, ali imajo posamezni objekti za svojo obstoj vsa potrebna dovoljenja, se pravi gradbena in uporabna dovoljenja, hkrati pa se meni osebno ne zdi korektno upoštevati vrednosti predračunov. Predračun je lahko, poudarjam, lahko narejen tudi povsem na željo investitorja in ne upošteva dejanske vrednosti vložka. Mi potrebujemo realno vrednost objektov z obračunano vrednostjo amortizacije.

Bi pa še enkrat poudaril, kar je bilo že večkrat rečeno. Ni naša želja, da bi izgnali Taubi center iz Trzina. Želimo le, da uredimo odnose. Gre za 5.000 m² zemljišča, za kate-

ro trenutno nihče ne plačuje najemnine. Podjetju Taubi tenis ponujamo zelo sprejemljiv sporazum, po katerem naj bi plačeval zelo nizko letno najemnino, hkrati bi se obvezal, da zagotovi, da se hodo v tem prostoru dogajale stvari tako, kot so predvidene in ki na območje šole sodijo. Na tem območju ne more biti odprt gostinski lokal, sem pa še kako sodijo dejavnosti, ki omogočajo rekreacijo in športno dejavnost občanov.

Že nekaj časa vas nisimo spraševali, kaj se dogaja v zvezi z hodočje povezovalno cesto med industrijsko cono in ostalim delom Trzina. Slišali smo, da se zdaj na tem področju le nekaj premika.

V tem času smo pridobili tako rekoč vsa soglasja, da vložimo vlogo za gradbeno dovoljenje. Projekt je torej v celoti pripravljen, še vedno pa niso zagotovljena vsa potrebna zemljišča. Na začetku trase, če gledamo od Kidričeve ulice proti coni, smo že tudi izvedli zamenjavo zemljišč, še vedno pa ostajajo nerešeni problemi z lastniki štirih ključnih parcel, preko katerih bo tekel večji del te povezovalne ulice. Skupaj s podjetjem Biring, ki vodi postopke za pridobitev tistih parcel, pa smo le dosegli pregled nad postopki dedovanja teh parcel. Postopki še tečejo, ker v preteklosti niso bili izpeljani, pomembno pa je, da imamo zdaj vsaj pregled nad tem. Upam, da bodo zdaj v podjetju Biring le lahko pospešili zaključke teh postopkov. Z omenjenimi podjetjem imamo dogovor, da bomo kasneje speljali zamenjavo zemljišč v razmerju kvadratni meter za kvadratni meter zemljišča. Ne ostane nam drugo, kot da čakamo, kdaj bodo postopke izpeljali, saj bi bilo verjetno nesmiselno, če bi zdaj skušali stvari prevzemati v svoje roke in bi s tem vse skupaj le še zapletli in podaljali.

Pred kratkim je Trzinca precej razburilo, ker je kar 9 dni del Trzina ostal brez cestne razsvetljave in na križišču štiriposovnice in Mengešče ceste semafor ni deloval. Kaj je bilo temu krivo? Na gradbišču T-3 so poškodovali električni kabel, ki z elektriko napaja del cestne razsvetljave v starem delu Trzina in semafor v omenjenem križišču. Nekaj časa je minilo za razčiščevanje spora glede tega, kdo mora poravnati nastalo škodo. Kolikor mi je znano, so se nazadnje le dogovorili, da mora škodo poravnati tisti, ki jo je povzročil. Nerodno je bilo, ker potek kablov in načrtih ni bil točno narisani.

Kabel je bil tam, kjer ga po načrtih ne bi smelo biti. Kdo je kriv za napačen vris, za zdaj še ni jasno. Ko so razčistili vprašanje poravnave škode, so le popravili kabel in del Trzina je spet dobil razsvetljavo, semafor pa je spet začel delovati. Moram pa reči, da smo tudi v občini posredovali, da bi okvaro kaj nujneje odpravili. Vem pa, da je bilo veliko nezadovoljstvo pri nekaterih občanah upravičeno.

Kaj pa se zdaj dogaja v T-3? Vsak dan opažamo spremembe in v kratkem naj bi bil dokončan še en del tega centra. Zdjaj poteka postopek spremembe ureditvenega načrta za T-3. Razlog za to je, da želimo, da bi v enem od dveh objektov, ki jih bodo zgradili južno od Ljubljanske ceste uredili tudi nekaj prostorov za oddelke doma za ostarele občane in nekaj varovanih stanovanj. Do zdaj so bila v teh objektih predvidena samo običajna stanovanja. Pri ureditvenem načrtu hkrati sprejemamo tudi nekaj manjših popravkov. Pri tem gre predvsem za dodatna parkirišča. Vztrajamo pa pri zahtevi, ki je bila sprejeta leta 1999, da je treba skoraj za polovico zmanjšati obseg prej predvidene gradnje.

Občina naj bi zdaj v T-3 dobila tudi prostor za poslovni lokal? Da. Gre pravzaprav za zamenjavo. Ob delitveni bilanci je naša občina namreč dobila tudi nekaj prostorov v novem objektu Mlin v Radomljah. Že prej smo skušali prostor za lokal v Radomljah zamenjati ali prodati, vendar interesa ni bilo, zdaj pa se je tak interes pokazal. Odločili smo se za zamenjavo, tako da bomo v sklopu T-3 dobili en lokal. Ker gre za nekoliko večje površine, bomo morali nekaj tudi doplačati, še zlasti ker je lokal v Trzinu zaradi lokacije dražji. V tem lokalju bi radi zagotovili trgovino z zelenjavo in sadjem, ki bi bilo pridelano po načelih bio-pridelave hrane. Ker v Trzinu za zdaj še ni večje pridelave takšne hrane, bi skušali zajeti pridelovalce tovrstne hrane s širšega območja. Na občini skušamo z dotacijami spodbuditi tovrstno pridelavo hrane tudi v Trzinu.

Kolikor vem, pa naj bi v kratkem v prvem delu T-3 odprli še nekaj lokalov.

Kako pa je s pločniki ob Mengeški cesti in sploh z ureditvijo prometnih razmer na tej cesti?

Za pločnike smo naročili dva projekta in mislim, da sta zdaj že oba tudi izdelana. Gre za za pločnik od pekarne Kralj proti križišču Mengeške ceste s štiripasovnico in za pločnik na koncu Mengeške. Moram pa reči, da sam projekt še ne pomeni veliko. Ker gre za državne ceste, moramo zanj dobiti soglasje države, pri tem pa se precej zapleta. Državni organi zahtevajo, da so ti projekti izdelani do zadnje pod-

robnosti, tako kot če bi šlo za dela, ki zahtevajo gradbeno dovoljenje. Ko smo dali projekt delat prvič, projektant načrtov ni izdelal tako natančno, kot zahteva država. Vse skupaj se je nato tako zapletalo, da smo projekt enostavno dali delat drugemu projektantu. Ob tem pa potrebujemo tudi soglasje za služnostno pravico od države, kot lastnika parcel, na katerih bi pločnik, potrebujemo pa tudi soglasje še drugih lastnikov, ki imajo parcele tik ob cesti. Vse skupaj je precej bolj zapleteno, kot če bi delali kakšno lokalno cesto. Vem, da ljudje težko čakajo, vendar se prav dosti ne da narediti ali vsaj pospešiti stvari. Od nekaterih državnih organov, kot da bi bili zapečateni, tudi po pol leta ni ne dobil. Naj navedem samo primer kašipota, ki naj bi kazal, kje leži obrtno-industrijska cona. Prošnjo za njegovo namestitev smo vložili pred dvema letoma, pa še vedno nismo dobili soglasja. Vzaših se zdi prav neverjetno, kako počasi delajo posamezni državni organi.

Kar pa se tiče semaforjev na Mengeški cesti, pa smo vložili že dve zahtevi za njihovo postavitev, na državi pa so nam že jasno povedali, da oni semaforjev na Mengeški ne bodo postavljali, niti jih ne bodo dovolili postaviti, vsaj ne v neposredni bližini križišča s štiripasovnico. Po vsem, kar smo doslej slišali, bo praktično nemogoče postaviti semafor na cesti pred občino, kar se tiče semaforja pri Jan baru, pa bi nam mogoče uspelo, če gremo v naložbo sami. Stroški za tak semafor pa so sorazmerno veliki.

Ivedba devetletke se vse bolj bliža. Kako je zdaj s prizidkom k osnovni šoli?

Zdjaj poteka izdelava projekta. Pogodba za to izdelavo je podpisana in rok za njegovo izdelavo že teče. Doslej smo se ukvarjali predvsem z idejno zasnovo, z usklajevanjem z Ministrstvom za šolstvo – kar nam je vzelo daleč največ časa, zaradi prilaganja zahtevanim normativom, nekaj zapletov je bilo tudi, ker smo želeli v enem delu nad-

graditi obstoječi objekt (nad avlo), pa se je izkazalo, da statično to ne gre. Zato smo morali še nekoliko spremeniti idejno zasnovo s povečanjem tloraša, ampak zdaj je pogodba za projekt podpisana. Ko bo projekt izrisan, upam, da bomo dobili gradbeno dovoljenje. Še vedno računamo, da bo prizidek letos do tretje faze zgrajen.

Na nedavni seji občinskega sveta je občinski svetnik Jakob Ložar predlagal, da naj bi uredili dovoz do šole po novi asfaltirani cesti med zdaj zgrajenimi bloki v T-3 in Jerajevo domačijo. Na ta način bi starši, ki vozijo zjutraj otroke v šolo iz novega naselja že na Ljubljanski cesti, ki zdaj ni tako prometna, zavijali proti šoli in bi tako precej razbremenili jutranji promet na Mengeški cesti. Ali na občini o tej rešitvi kaj razmišljate?

Zdi se nam dobra rešitev, še zlasti ker je del te dostopne ceste že zgrajen. Potrebna bi bila le še povezava od tega kraka ceste do parkirišča pred šolo. Mislim, da se bo to dalo urediti ob izgradnji prizidka k osnovni šoli in da bo to res razbremenilo prometno gneto na Mengeški cesti.

Kaj pa športni park? Je na tem področju kaj novega?

Naročili smo izdelavo projekta za prvo fazo gradnje. Stvar se je nekoliko podaljšala, ker je bilo treba opraviti zelo natančne meritve in pregled terena, kajli tam gre za do neke mere močvirno ozemlje in bo moral projektant natančno opredeliti, do katere mere bo treba poskrbeti za odvodnjavanje in druge stvari, povezane s tem. V teh dneh se rok za izdajo projekta izteka. Ko bomo projekt dobili, bomo takoj vložili zahtevek za gradbeno dovoljenje in objavili razpis za izvajalce, saj menimo, da moramo prvo fazo urejanja tega parka izpeljati še letos.

Miro Stebe

PROMETNI ZNAKI

Že zadnjič sem pisal o ikebani prometnih znakov na stari Ljubljanski in nakazal, da bi bilo potrebno kolesarsko stezo v Mlakah usmeriti na Kidričevo in ne na dvorišče Musičevih, nekaj znakov odstraniti, nekaj pa postaviti novih. V tem mesecu pa so postavili nove znake za omejitve v bližini vrtca. Lepo in prav, saj je res potrebno zmanjšati hitrost ob

vrtcu. Seveda pa mi je nejasno, zakaj so pred nekaj meseci s ceste postregali enega ležečega policajca, in to postav v bližini vrtca. Saj pa veste, zaviraš zaradi ovire, prometni znak pa je za marsikakega prenapetega voznika nepomemben. Pa računam: skoraj deset novih znakov – krat toliko tolarjev – oh, ne! Saj to je skoraj en usnjeni sedež v falconu, ki leti v zraku, kjer ni prometnih znakov.

Ideja: Na vohdu v naselje Mlake postaviti EN znak z omejitvijo 30 km na uro.

J.S.

Apel prebivalcem Trzina na območju Trzin – Mlake

Dne 10.6.2002 je bil na Občinskem svetu Občine Trzin sprejet Sklep o sprejemu ter javni razgrnitvi in javni obravnavi odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za dopolnilno gradnjo v pretežno realiziranem naselju Trzin – Mlake (T1 in T4) v Občini Trzin v prvi obravnavi.

Spremembe se nanašajo na ureditev prometnega režima in parkiranja v območju T1 in T4.

Odlok zajema:

- gradnjo oziroma ureditev kolesarskih stez: ob Ljubljanski cesti, Mlakarjevi in Kidričevi ulici,
- hodnik za pešce ob Ljubljanski cesti in Ulici Rašiške čete,
- ureditev mirujočega prometa oz. parkirnih površin:
  - na dveh lokacijah ob Kidričevi ulici,
  - na Mlakarjevi ulici ob parceli št. 873/3, k.o. Trzin (funkcionalno zemljišče vrtca Žabica),
  - razširitev parkirišča ob Ploščadi dr. Tineta Zajca (ob vrtcu Žabica),
  - na prehodu med Ulico OF in Vegovo ulico,
  - na prehodu med Vegovo in Mlakarjevo ulico,
  - na treh lokacijah na prehodu med nizi vrstnih hiš med Mlakarjevo in Prešernovo ulico,
  - na treh lokacijah na prehodu med nizi vrstnih hiš med Prešernovo in Reboljevo ulico
  - na treh lokacijah ob zahodnem delu Reboljeve ulice.

Predlagam, da se v čim večjem številu udeležite javne razgrnitve odloka, ki bo trajala od 1.7.2002 do 20.8.2002.

Javna obravnava bo v ponedeljek, 15.7. 2002, v sejni sobi Občine Trzin, ob 18.uri.

Izdovalec osnutka bo pri pripravi odloka za drugo obravnavo na občinskem svetu upošteval pripombe iz javne razprave.

Sodelujte v javni obravnavi in tako sooblikujte naš kraj!

Občinska svetnica
Marija Hojnik

Karitas ✦

KO BOM VELIK...

Vse več otrok nima enakih možnosti in izpolnjenih osnovnih pogojev pri pridobivanju izobrazbe. Zaradi materialnih in drugih težav njihovih družin postajajo med sovostniki vse bolj zapostavljeni in izolirani. Mnogi izmed njih žal ne bodo nikoli uresničili svojih sanj o poklicu.

V lanskem letu so župnijske Karitas po vsej Sloveniji v sodelovanju z osnovnimi šolami, občinami in strokovnimi službami pomagale 3400 osnovnošolcem pri nakupu šolskih potrebščin ter plačilu malice in šole v naravi. Razdeljena pomoč v skupni vrednosti 17 mio. SIT je mogla visokozvenca, vendar preprosti izračun pokaže, da vsak otrok v povprečju prejme pomoč v vrednosti 5000 SIT.

Tovrstna pomoč je najbolj izdatna na območju Škofjške karitas Ljubljana. V Mariboru in Kopru pa je dodatno 300 najbolj ogroženih otrok vključenih v tako imenovane programe botstva oziroma posvojitve na daljavo in prejmejo letno pomoč v vrednosti 60.000 SIT. Zagotovo bi pomoč v taki višini po vsej Sloveniji potrebovala vsaj še 1500 otrok.

Veseli smo lepega sodelovanja z različnimi ustanovami. Samo škofjške Karitas sodelujejo s prek 40 večjimi osnovnimi šolami. Močno pa je tudi sodelovanje osnovnih šol in drugih strokovnih služb z župnijskimi Karitas v posameznih krajih. Takšno sodelovanje omogoča, da skupaj odkrijemo najbolj pomoči potrebne otroke in jim pomagamo na najbolj primeren način, ki jih ne bo zaznamoval pred njihovimi sovostniki.

Obrčamo se na Vas, dragi bralci, da nam pomagate, da vsaj malo olajšamo stisko otrok. En vidik pomoči so seveda sredstva, ki jih potrebujemo za nakup šolskih potrebščin. Še bolj pomembno pa je, da se skupaj borimo proti potrošniški miselnosti in logiki trga, ki vse bolj vdira v osnovne šole.

Ob veliki poplavi najrazličnejših učbenikov, pripomočkov in izvenšolskih dejavnosti so učitelji velikokrat v veliki zagati. Vsi ti prestižni pripomočki in možnosti so lahko zelo dobradošili, vendar pa močno obremenjujejo družinski proračun. Veliko učiteljev in šol se trudi najti pravo mero, tako da je prizadetih čim manj otrok, ki bi se zaradi revščine njihovih družin lahko počutili izključene in manj vredne. Vse večje pa so tudi razlike med možnostmi, ki jih imajo otroci v mestih in na podeželju.

Skupaj z Vami, dragi starši, učitelji in vsemi, ki se pri svojem delu srečujete z otroki, nam bo uspelo, da bo v osnovnih šolah ostala najvišja vrednota znanje in zdrava samozavest. Zagotovo si vsi želimo, da bodo osnovne šole tudi v prihodnosti ostale prostor enakih možnosti za vse otroke.

Podrobnosti o akciji: <http://www.karitas.si/>.

Podrobnosti o cenazustvu za prejem pomoči:

Koper (tel.: 05/330 02 33),
Ljubljana (tel.: 01/439 21 30),
Maribor (tel.: 02/252 26 97).

Peter Tomažič
Slovenska karitas

Karitas 4

Kristanova ul. 1
1000 Ljubljana

Ko bom velik

Pomagajmo otrokom
pri nakupu
šolskih potrebščin.

Najdete nas na vseh večjih poštah. TRR: 24200-9003852948, sklic: 00 250602, namen: Ko bom velik

ANTENE KAR RASTEJO

V časopisju večkrat beremo ali vidimo po televiziji, kako se v številnih krajih pritožujejo, ko na njihovem območju postavljajo vsemogoče antene za mobilno telefonijo in za druge namene. V Trzinu pa očitno to nikogar ne moti. Že pred leti je ob obvoznici na zemljišču podjetja Viplam zrastle antena, ki naj bi služila mobilni telefoniji. Občanov glede tega ni nihče nič vprašal, le od serviserjev za televizije smo slišali, da se je na določenem pasu v okolici antene krepko poslabšal sprejem televizijskega programa. O tem, kakšno je elektromagnetno sevanje v okolici antene, ni imel nihče niti pojma. Pred kratkim je blizu prejšnje antene zrastle nova antena. Tudi tokrat nihče ne ve, kdo jo je postavil in tudi nihče nima pojma, kakšne ima posledice na okolje. Očitno smo Trzinci res trdoživi in nas ena antena gro ali ena dol sploh ne moti. Važno je, da naši mobilni telefoni lepo zvonijo in da dosežemo vse, s katerimi želimo klepetati.

KDAJ BO KABELSKA TELEVIZIJA KONČNO PRIŠLA V TRZIN ?

Žal tega ne ve nihče. Vsaj tako kaže po vseh zasliševanjih in spraševanjih, ki smo jih opravili. Našem bralcem smo dolžni pojasniti, da se res že od februarске številke naprej trudimo, da bi izvedeli, kdaj bomo v Trzinu končno dobili kabelsko televizijo. Odkar se je Telemach umaknil iz igre, Telekom nima več tekmeča in bi lahko v zelo kratkem času, vsaj tako so prej zadrževali, po Trzinu razpredel kabelsko, vendar je še zdalej ni. Na občini nimajo kaj dosti več točnih podatkov o tem, kaj se dogaja, vedo le, da naj bi za nekaj časa proces zaustavilo elektropodjetje, ker Telekomu naj ne bi hotelo dati soglasja za gradbeno dovoljenje. Predstavniki Telekoma nam tega ni mogel potrditi, obljubil pa nam je že za aprilsko številko natančne podatke o tem, kaj se dogaja na področju urejanja kabelske televizije v Trzinu in kdaj bodo začeli priklopjati naročnike. Aprilsko številko so potem z razlago zamudili, objubil pa so, da se bodo potrudili za majsko. Ko smo že zaključevali redakcijo, njihovega odgovora in pojasnila še vedno nismo dobili, zagotovili pa so nam, da bodo v juniju v Trzinu pripravili dan odprtih vrat in da bodo takrat prav vsem odgovorili na vsa vprašanja v zvezi s kabelsko. Tiskovni predstavnik Telekoma v juniju za to obljubo ni vedel, zaradi pa nam je, da bomo za to številko končno dobili nekaj osnovnih informacij o kabelski. Kot vidite, se iz te kaše ni skuhalo pravi nič in tako le željno čakamo, da bi kakšno novico dobili v prihodnjem mesecu. Telekom je očitno boj s tekmečem tako utrudil, da je si je zdaj vzela dolg počitek. Trzinci smo pa žal žrtve tega zavlačevanja in počitka. Prav bi bilo, da bi na pristojnih mestih spet povzdignili glas.

TO MI DELAJ

Trateno je v pogovornem žargonu »in«, če kar naprej govoriš, »to mi delaj«. Moj moto pa bi bil - »tako se ne dela«. Seveda gre za slabo delo državnih ali občinskih delavcev ali pa tudi delavcev investitorjev gradnje bodočega centra Trzina T-3. Slodnji so se že v tretje lotili popraviljanja ovinka na križišču Mengeske in Ljubljanske ceste, nasproti gasilskega doma. Ko so prvič naredili svoje dobro delo, avtobus skoraj ni mogel zaviti. Drugi popravek robnikov pa je pred kratkim doživel še tretje »izboljševanje«. Kot se za te stvari spodobi, bodo s prenovo, tudi posadili - mislim, da letos že tretjo vr-

Kemija, foto: J. S. / v. v. posek itd.

J. S. Sledovi popraviljanja ovinka

to rož na istem delu križišča. Bojim se, da gre tudi to v naše breme, se pravi breme davkoplačevalcev, v nekoliko spremenjeni varianti pa bodo te popravke verjetno plačali bodoči lastniki stanovanj v T-3.

Medtem je ovinek že popravljen in tudi na novo posajene rože že uspešno rastejo ter razveseljujejo mimovožce.

(Uredništvo)

SPOMIN NA TRZINSKO BITKO IN VOJNO ZA OSAMOSVOJITEV

V soboto zvečer, 22. 6., je bila pri mostu na Ljubljanski cesti, kjer je leta 1991 divjala trzinska bitka med vojaki tedanje

JLA in pripadniki slovenske teritorialne obrambe in policije, proslava. Udeležilo se je več vidnih predstavnikov Teritorialne obrambe, Slovenske vojske in Zveze veteranov vojne za Slovenijo, udeležencev bitke v Trzinu, prišlo pa je tudi sorazmerno dosti Trzincev in predstavnikov trzinskih društev in organizacij. V krajšem kulturnem programu, ki ga je povezovala Urša Mandeljc, je sodeloval kvintet trobil orkestra Slovenske vojske in recitatorki KUD-a Urša Mandeljc in Mirjam Stih. Slavnostna govornika sta bila župan občine Trzin Anton Peršak in predstavnik veteranov vojne za Slovenijo Martin Planko. G. Peršak je v svojem govoru poudaril, da so bili Slovenci vedno dobri borci, čeprav do zadnje osamosvojitvene vojne nismo imeli svoje vojske. Opozoril je na pomen vojne za samostojnost in prizadevanja za ureditev in uspešnost slovenske države, Martin Planko pa je obudil spomin na tedanje dogajanje in orisal takratna odtekanja in požrtvovalnost borcev za samostojno Slovenijo. Predstavniki udeležencev bitke v Trzinu so nato pod spominsko obeležje trzinske bitke obcsili venec. Za vesel zaključek proslave pa je poskrbelo povabilo vsem udeležencem, da naj se v trzinskem kamnolomu udeležijo zabave in kresovanja v čast praznika državnosti in hkrati tudi ob starodavnem prazniku najdaljšega dne v letu.

KRES JE BIL VISOK IN VROČ

Tudi letos je Turistično društvo Trzin ob sodelovanju predstavnikov še drugih trzinskih društev v kamnolomu pripravilo zabavo s kresovanjem, s katerim so počastili dan državnosti in kresni čas. Po proslavi ob dnevu državnosti se je večina udeležencev slovesnosti podala v kamnolom, kjer so prizadevni moške pod vodstvom Franca Valenčaka zložili veličastno piramido lesa za kres in razpostavili klopi in mize. Za vse udeležence kresovanja je tudi občina odprla svojo blagajno, in vsi so lahko dobili klobase in pijačo zastonj. Ob veseli glasbi sta župan g. Tone Peršak in predsednica Turističnega društva Trzin ga Jožica Valenčak prižgala kres. Kar nekaj kresovalcev se je veselo zavrtelo v kresnem kolu. Na splošno odobravanje se je kolu priključil še gospod župnik Pavle Kr, ki je nekaj časa kolo celo vodil. Med čistimi, ki so plesali še pozno v noč, pa je bilo opaziti tudi kar nekaj veteranov vojne in udeležencev bitke v Trzinu. Po razbeljenem junjskem dnevu je bilo v prijetnejšem večernem hladu prav lepo kramljati s prijatelji, sosedi in znanci. Nekateri so se srečali šele po več letih, zato ni bilo čudno, da so bili tisti, ki so se kresovanja udeležili prvič, prav prijetno presenečeni in so poudarjali, da se bodo zdaj redno udeleževali tovrstnih srečanj. Še dolgo po tem, ko so bruna v kresu pogorela in so iskrice odplesale v temo, so udeleženci kresa modrovali, se šalili in si nazdravljali. Ne vemo, ali so že dva dni pred kresom delovali kresni uroki, noč, ki jo je razsvetljevala polna luna, pa je bila v soboto prav gotovo pravljica.

M.Š.

V STABU TERITORIALNE OBRAMBE JE BILO ZELO NAPETO

Martin Planko

Ob dnevu državnosti se vedno spomnimo bitke, ki je v Trzinu divjala en dan po tem, ko so v slovenskem parlamentu slovesno razglasili samostojnost slovenske države. Na kresni večer so po Sloveniji slavnostno žareli kresovi, v Ljubljani je bilo veliko slavje, po vsej deželi pa smo se veselili uresničitve stoletnih slovenskih sanj po lastni državi.

Takrat nismo vedeli, da bo naslednji dan prinesel vojno in da se bo prav zaradi bitke, ki bo divjala v našem kraju, tudi Trzin z zlatimi črkami zapisal v zgodovino slavnih dni Slovenije. Vojna za Slovenijo bi bila verjetno precej daljša in bolj krvava, če Slovenci ne bi tako odločno pokazali svoje želje po oцепitvi od vse bolj tihle Jugoslavije. Pri tem odločnem »NE« pa je izjemno pomembno vlogo odigrala tudi slovenska teritorialna obramba in tisti močje v njej, ki so že prej pripravljali teren za uspešen boj proti Jugoslovanski armadi. Eden med njimi je bil tudi naš sokrajan Martin Planko, ki je tudi eden najbolj zavzetih zbiralcev vseh pričevanj o dogajanjih v času izrinske bitke. Prav zaradi njegove zavzetosti je pred kratkim izšla že druga kasetna z dokumentarnimi posnetki dogajanj med bitko pri mestu čez Pšato.

V uredništvu smo ocenili, da je prav zaradi tega Martin Planko najbolj primeren sogovornik za intervju v številki Odseva, ki naj bi letos izšla nekako v času obletnice bitke. Martin, ki živi nekako na meji med novim in stariim delom Trzina, pa je zanimiv še zaradi številnih drugih razlogov. V Trzin se je priselil leta 1971, ko se je širjenje Trzina šele začelo, tako da je imel priložnost spoznati tudi nekdanji stari Trzin. Že zgodaj je bil dejaven v krajevni skupnosti, ki se je ravno izdvojila iz menške krajevnosti. Zaradi svoje delavnosti je viden član cele vrste trzinskih društev. Mirno lahko zapišemo, da dobro pozna razmere in dogajanja v Trzinu.

Ko se Martin spominja časov, ko se je z ženo pred dobrimi tremi desetletji priselil v Trzin, pravi: »Lep je bil ta kraj takrat. Popolnoma drugačen kot zdaj!« Martin ima Trzin rad tudi zdaj, le da je zdaj naš kraj že tako goste naseljen, da se prebivalci večinoma ne poznajo več med sabo. Pravi, da se je v Trzin priselil pravzaprav po sili razmer. Takrat je bil namreč zaposlen na železnici in je veliko delal na terenu. Ko je izbiral, kje se hosta z ženo naselita, se je za naš kraj odločil zaradi njegove bližine Ljubljane in ker mu je bil kraj všeč. Zdaj ima občutek, da so ga stari Trzinci vzeli

za svojega, saj se je hitro vključil v življenje kraja. Martin je odprti človek, rad se zasmije in krasno pripoveduje šale, v njem pa je tudi neka radovednost, skrita žilica, ki mu ne da, da bi se delal brezbriznega in se ne bi zanimal za soljudi in dogajanja v svojem kraju. Kljub svoji zaposlenosti je le našel čas tudi za vključevanje v življenje kraja. Želel se je spoznati in povezati z drugimi krajanji, hotel je vedeti, kaj se dogaja v njegovem novem okolju in na to tudi vplivati. Še ko je KS vodil Matevž Štefe, se je vključil v delo KS in bil v njej tudi funkcionar. Ob tem se je Martin vključil v strelsko društvo. Dobro se še spominja, kako je pomagal, ko so v kleti združnega doma gradili strelišče. Bil je med prvimi, ki so se vključili v Planinski odbor Onger. V društvu je tudi vrsto let deloval v nadzornem odboru. Zadnja leta je član društva upokojencev Žerjavčki, bil pa je tudi sostanovitelj trzinske sekcije Zveze veteranov vojne za Slovenijo. Vedno je bil pripravljen po svojih močeh prisikati na pomoč drugim, pa tudi Trzinci so mu pomagali, ko je bil potreben pomoči. Spominja se, kako so mu »staroselci«, kot so se takrat šaliли, pomagali pri gradnji novega doma. Kupil je namreč staro Grmonovo domačijo, ki takrat ni bila v ravno najboljšem stanju, Martin pa jo je obnovil, pravzaprav postavil kar novo hišo.

Lepe spomine ima tudi na službovanje pri železnici. »Delal sem v upravi, kot vodja mehanizacije. Pri tem sem imel zelo veliko terenskega dela. Železničarji smo se takrat počutili kot nekakšna velika družina, kamor koli sem prišel, sem bil naš. Bilo je lepo in dobro smo se razumeli.«

Železnico je zapustil prav zaradi hiše v Trzinu in teritorialne obrambe. »O, to je pa kar dolga zgodba. Leta 1974 so me iz Sekretariata za ljudsko obrambo poklicali na vojaško urjenje. Poslali so me v zaprti območje na Kočevskem.« Martin je imel še iz časov rednega služenja vojaškega roka čin mlajšega častnika, ki si ga je prislužil v Bileči. Na izpolnjevanju, ki je najprej trajalo deset dni, so ga takoj postavili za častnika. Najprej je bil poveljnik enote, ko so ga še naprej iz leta v leto klicali na usposabljanje, pa je postal tudi inštruktor. Med enim takim urjenjem se je ravno v najbolj kritičnem času pokvaril agregat. Martin se je spoznal na tehnične stvari in je napravo pregledal in ugotovil, da okvaro lahko popravi. Ko mu je to uspelo, so hili njegovi nadrejeni tako zadovoljni, da je postal poveljnik energetskega bloka. Martin pravi, da je bila to bolj zašušatska funkcija, vseeno pa je v tistem obdobju dobil svoje najvišje vojaško odlikovanje.

Leta 1979 so ga poklicali na oddelek teritorialne obrambe v Domžale. Ponudili so mu službo in ker je bila plača boljša, se je odločil za službo v Domžalah. Takrat je potreboval denar, saj je zidal hišo. V tistem trenutku je prav višja plača odločila v prid službe pri teritorialcih.

»Na železnici so bili šokirani. Direktor mi ni verjel, da grem siraan. Ves začuden me je spraševal: «Kako, kako greš?» Martinu je bilo težko, vendar se je tudi v Domžalah hitro vklopil v kolektiv in uspešno opravljal nove naloge, ki so mu jih dodelili. Teh nalog ni bilo malo, zelo prav pa so mu prišle tudi izkušnje, ki jih je dobil pri železnici.

Do velike prelomnice je prišlo v času osamosvojitvene vojne. Martin zdaj vneto zbira vse podatke in materiale o trzinski bitki. Verjetno ima prav on zdaj o njej zbranega največ dokumentarnega gradiva. V bitki neposredno ni sodeloval, zelo pa se mu je v spomin vtisnila negotovost, ki so jo preživljali na poveljstvih teri-

torialne obrambe: »Bil sem v štabu v Domžalah, ko je zazvonil eden od starih telefonov, ki smo jih imeli. Dvignil sem slušalko in na drugi strani se mi je oglasila hčerka. Ne vem, po kakšnem naključju je bila takrat linija odprta, da me je dobila in da sem prav jaz dvignil telefon. Tega res ne vem, hčerka pa mi je sporočila:

»Oči, helikopterji!« »Koliko jih pa je?« sem vprašal.

»Dva in čisto blizu letita.«

Potem pa sem po telefonu

zaslišal detonacijo in nato streljanje. V telefon sem

zavpil: »Na tla, lezi na tla!«

Nisem vedel, kam so padale

granate. Mogoče v bližini

naše hiše. V tistem hipu pa

smo tudi skozi odprta okna v

Domžalah zaslišali oddaljeno streljanje in eksplozije. Nismo ve-

deli, kaj se dogaja. Iz glavnega poveljstva so nas klicali in spra-

vali, kaj se dogaja. »Kako, kaj je pri vas? Je kdo padel?« Odgo-

varjali smo lahko samo, da ne vemo. Šele kasneje smo dobili

podatke.«

Pri bitki v Trzinu je bil eden od pomembnih dejavnikov, ki so

pripomogli k zmagi, tudi ta, da je specialcem, ki so hoteli na pomoč

obkoljenim vojakom v transporterjih JLA, padla morala.

Prodirali so preko travnikov, ob progi pa so bili naši borci. Ko so

specialci hoteli posredovati, so se na lepem znašli tako rekoč med

dvema ognjema. Šlo je za precej mlade fante. Tudi naši borci so

bili mladi, vendar vseeno nekoliko starejši. Ko je bil pri napadal-

cih eden od vojakov ubit, drugi pa je bil ranjen, jim je padla mo-

rala, in so se samo umikali. Pravzaprav so bili v čudnem položaju,

saj na vsem lepem niso vedeli, zakaj se borijo. Prej so bili do-

mača vojska, zdaj pa so se nenadoma znašli v vlogi agresorjev.

Bili so tudi sestradani. Tri dni so bili brez hrane, zato so v Depale

vasi zvečer vlomili v Koritnikovo hišo in tam ukradli nekaj hrane.

»Se zdaj se spominjam teh fantov, ki so jih po tem, ko so jih

zajeli, pripeljali v Domžale. Bili so prav ubogi. Iz Domžal smo

jih nato poslali na zaslisanje na Povšetovo.«

Martin se tudi spominja, kako so po bitki iz Trzina odpeljali zaje-

te transporterje in jih skрили na Krumperku, kjer so jih prebarvali

in nanje narisali slovenske oznake. »Zadolžen sem bil, da med

našimi vojaškimi obvezniki najdem tiste, ki so znali upravljati s

transporterji. Najti sem

moral voznike, sovoz-

nike in topničarje za

transporterje. Ko smo

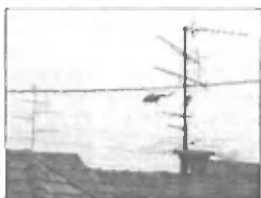
jih zbrali, sem jim re-

kel: »No, fantje, zdaj

ste pa vi prvi v oklep-

ih sredstvih slovenske

vojske. Bili smo zelo

ponosni, a že v naslednjem hipu smo dobili ukaz iz Ljubljane, da je treba transporterje prepeljati tja, da jih bodo prevzeli, ker sestavljajo oklepno enoto slovenske vojske. Fantom, ki smo jih že vse pripravili, sem moral razložiti, da so nam oklepne odvzeli in da gredo na druge položaje.«

Takrat je bilo precej napeto. Dogodki so si stedili izredno hitro, marsikaj ni delovalo, tako da je bilo treba kar nekaj iznajdljivosti, predvsem pa je bilo tudi dosti odločnosti. »Javljalo se nam je kar precej prostovoljcev, ki smo jih morali razporejati na položaje. Še zlasti se spominjam študentov medicine, ki jih je bilo kar precej.« Sprva tudi niso imeli zadosti orožja, kasneje pa so ga imeli toliko, da so bile težave z njegovim skladiščenju, saj ga niso želeli imeti v skladiščih, za katera so pripadniki JLA vedeli. Težave so bile tudi, ker je bilo orožje marsikdaj konzervirano, in če ga niso dobro očistili, ni delovalo.

Kmalu zatem pa je Martin dobil drugo nalogo. Določili so ga za enega od dveh poveljnikov učnega centra za sprejem in usposabljanje prebeglih slovenskih vojakov. V izredni tajnosti so v gozdu na območju Male Lašne nad Lukovico 2. julija 1991 uredili učni center, ki so mu nadeli tajno ime Lokvanj. Obveščevalna služba JLA, ki je bila še zelo močna, je takrat zelo zavzeto iskala prebegle vojake, na Brionih so potekala pogajanja o usodi Slovenije.

Nihče ni vedel, kaj se bo zgodilo, zato so kar se da na skrivaj uredili učni center. V njem so do 22. julija usposobili 23 prebeglih vojakov, zanje pa je skrbelo 27 obveznikov pehotne učne čete. Varovanci niso vedeli, kje so, z vsakim pa so opravljali tudi zelo dolge pogovore, saj so se bali, da ne bi bil kdo vohun JLA. Martin se spominja, da so bili fantje pod zelo velikim psihičnim pritiskom.

»Še posebej mi je ostal v spominu fant, za katerega smo šele po dveh dneh ugotovili, da ima zlomljeno roko. Bil je v takem psihičnem stanju, da zloma sam ni ugotovil, le pritoževal se je nad bolečinami. Potem pa smo imeli težave, ker v centru nismo imeli zdravnika. Iz stiske me je rešil eden od starešin, doma iz Depale vasi, ki je imel nekaj sanitetnega znanja. Takoj sem ga postavil za odgovornega za zdravstveno stanje v centru.«

Fanta z zlomljeno roko so nato tajno prepeljali v klinični center na zdravljenje.

V Lokvanju so zelo skrbno pazili na to, da jih ne bi slučajno odkrili. Imeli so straže, patrolje, javke. Hrane niso kuhali, ampak so jim jo dovažali po vedno drugih poteh. Med tistimi, ki so skrbeli za zaščito centra, je bil tudi lovec. Nekoč se je centru približala skupina lovec, ki so imeli pogon, vendar centra niso odkrili.

Izredno srečo pa je imel tudi divji merjasec, ki se je nič hudega sluteč nastavljal pred puško lovca. Tega so krepko srbeli prsti, da bi ga ustrelil, vendar Martin ni pustil, da ne bi kdo slišal strela. Lovec je še dolgo obžaloval tistega prašiča.

V centru so zbirali in urili fante, ki so pobegnili iz enot JLA. »Izurili smo jih po merilih slovenske vojske. Njihovo vojaško predznanje je bilo zelo različno, mi pa smo se trudili, da bi njihovo znanje poenotili. Naučili smo jih bojevanja na terenu. Veliko

težav je bilo tudi z opremljanjem vojakov, še zlasti pri uniformah saj je bilo sprva težko ločevati, h katerim silam pripada kakšen vojak. Vsi so imeli pravzaprav enake uniforme, šele kasneje so slovenski vojaki začeli dobivati drugačno opremo.

Ze v tistih časih se je Martin začel navduševati za zbiranje različne vojaške opreme. Zbral je res veliko zbirko vojaških oznak, od tistih, ki so pripadale JLA, pa do tistih, ki jih je uporabljala in jih še uporablja slovenska vojska. Ima bogato zbirko najrazličnejših činov in tudi druge vojaške opreme, od uniform, čelad do tulcev za strelivo. Eno od sob v svoji hiši je skoraj napolnil z vojaškim materialom. Rad hi zbiral tudi orožje, vendar bi za to potreboval

posebno dovoljenje, ki pa ga še nima. V tistih časih je imel kar dosti možnosti za zbiranje vojaške opreme obeh vojska, vendar pa je začel najbolj vneto zbirati šele po upokojitvi. Ob tem pa zbira tudi

vse, kar se nanaša na trziško bitko. Zbral je kar nekaj slikovnega gradiva in posnetkov dogajanja ob bitki, vendar ve, da imajo nekateri doma še posnetke in fotografije, ki jih doslej še ni mogel registrirati. »Vedno odkrijem kaj novega. Prav zato pozivam vse, ki imajo kakršnokoli gradivo, da mi to sporočijo.« Martin razmišlja, da bi nekje v Trzinu morali urediti spominsko sobo, v kateri bi prikazali trziško bitko. Zraven pa bi lahko uredili tudi zbirko predmetov in dokumentov iz drugih vojn. Še zlasti iz prve in druge svetovne vojne. »Trzin in nekako tudi hrib Onger nad njim se v zgodovini vedno pojavlja v povezavi z vojaškimi dogodki. To bi morali nekako obeležiti. Pripravljen bi bil dati svojo zbirko za ureditev takšne muzejske sobe; prav gotovo pa imajo tudi drugi Trzinci kar nekaj takšnega materiala. Prav zato to priliko izrabljam za poziv vsem, ki imajo takšne predmete in drugo gradivo, da me obvestijo o tem. Prav bi bilo, da bi Trzinci vedeli, kaj od tega imamo. Na občini pa bi morali najti prostor, kjer bi takšne najzanimivejše predmete in podatke predstavili javnosti.«

Miro Štebe

PIKNIK ŽERJAVČKOV JE BIL VESEL IN PRIJETEN

Za trziške upokojece, žerjavčke, kot se lepše sliši, je treba reči, da so res dobri organizatorji. S svojimi dolgoletnimi izkušnjami in poznanstvi lahko naredijo »čudo in pol«, zato ne preseneča, da so vsakoletni spomladanski pikniki društva vedno bolj organizirani in tudi obiskani. Tudi tokrat so si za mesto piknika izbrali zdaj že kar tradicionalni trziški prostor ob brunarici smučarskega društva v Dolgi dolini. Že zgodaj popoldne so na ražnju začeli vrtni odojka, kasneje pa je zadišalo še z žara. Pravijo, da odojek že dolgo ni bil tako okusen in hrustljiv in tudi druge dobrote so kar vabile k mizam. Oh dobri kapljici se je pogovor bitro razvnel, kmalu pa je svoj meh raztegnil še uradni harmonikar trziških žerjavčkov – Janez Znidar – Bohinc. Marsikoga, predvsem pa marsikatero, so zasrbele pete, glasba pa je spodbudila tudi pevce in kmalu je uhrana pesem donela po Dolgi dolini. Pravijo, da tako lepega petja ni bilo na nobeni trziški proslavi. To je bilo petje brez treme in samo za žerjavčke, članom pevskega zbora društva pa so pritegnili še nekateri drugi skriti talenti. Ki bi s svojimi glasovi prav gotovo lahko krepko obogatili uhranost zbora žerjavčkov. Na koncu so vsi zadovoljni trepljali organizatorje in se jim zahvaljevali za res dobro izpeljan piknik.

M.Š.

razvojni zavod

podjetje za poslovne storitve, d.d.
Blatnica 1, 1236 Trzin
☎: 01/530 0500

Vsem občanom Trzina in bralcem Odslova čestitamo ob slovenskem dnevu državnosti.

RTV
SERVIS

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564 - 17 - 91
GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na *antene!*

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

S SPLAVOM PO DRAVI

D od vodstvom izkušenega organizatorja *Francija Pavliču* smo se žerjavčki v zgodnjih jutranjih urah odpravili na izlet na Koroško in Dravsko. Po obveznem postanku za jutranjo kavo smo se popeljali na domačijo *Kogetnik*, po domače *Pri Klančniku*, kjer nam je podjetni mladi gospodar najprej povedal nekaj iz zgodovine kmetije in burnih časov, menjave kar nekaj režimov, ki so jih kleni Korošci preživeli brez izgube premoženja, tako da danes kmetija obsega preko 54 ha obdelovalnih površin, kar daje dovolj hrane za 90-glavo govejo čredo (dnevno namolzejo 700 litrov mleka), gospodinja pa poleg številne družine skrbi tudi za 40 svinj rodilj, ki dajejo številan prasoček (letno prodajo preko 600 pujskov).

Po ogledu hlevov in pomožnih prostorov (vse imajo elektronsko vodenje) smo se podali v ograjen 40 hektarjev velik gozd, kjer gojijo okrog dvesto primerkov divjadi, kot so mufloni, jeleni in srne... Ko smo prehodili kakšen kilometer rahlo vzpenjajoče se poti po senci dreves, smo prišli na planoto, na kateri je stala lovska kočica. Tu so nas postregli z divjačinskimi salamami, kmečkim kruhom, skuto in ocvirki, zraven pa smo pili dober domač mošt »toukovec«. Ker smo salame lahko tudi kupili (gospodar jih po družinskem receptu naredi iz govodine, svinjine in divjačinskega mesa preko 7000 kosov letno), smo se trzinski žerjavčki dobro odrezali, saj smo pokupili vso zalogo, ki jo je pripravil za skupino in še v hladilnici so morali poseči, nakupili smo tudi domačih ocvirkov in sveže prekajenih klobas.

Dobro razpoloženi smo se odpravili naprej ob Dravi in malo pod hidroelektrarno *Ozbalj pri Sarmunu* smo se vkrcali na splav. Sprejem na spla-

vu je bil veličasten: pričakali so nas z domačim kruhom in borovničevcem, za razpoloženje pa sta ves čas skrbela harmonikar in igravec na kontrabas, ki je bil nekaj posebnega, saj je bil zgornji del narejen iz grčaste palice. Postregli so nam z dobro pijačo, počakati pa smo morali še na Petrolov sindikat, ki je imel isti cilj. Ker je bila med petrolovci tudi znana Trzinka, naše čakanje ni bilo zaman, saj je poskrbela, da je na naše mize priromalo kar precej »rjunege«, ki so nam ga kot odškodnino za čakanje podarili petrolovci.

Nato smo krenili. Navzdol po Dravi nas je nesel tok reke in ker vožnja ni bila hitra, smo si lahko ogledali čudovite gozdove Pohorja na desni in Kozjaka na levi strani. Po malici iz divjačinskega golaža in polente so se muzikantje prelevili v igravce in so nas zabavali kot zdravnik, škof, tipkaričca... Vrhunec vožnje pa je bil, ko so iz vsake skupine po enega v šaljivem cenzorialu posvetili v »Hosarja«. Od žerjavčkov je postal to *Franci Pavlič*, kdo drug: tako ima zdaj izpit za splavarja, in nas vožnja s splavom po *Pšani* ne sme več skrbeti. Vsi udeleženci izleta smo si bili edini, da je čas kar prehitro minil.

Na poti proti domu smo se sicer morali večkrat uslati, ker je nekaterim udeležencem »nagačjala« prostata in so si jo zdravili kar za šankom, vendar na koncu ni bilo nikomur žal, da se je lahko udeležili našega izleta

Zapisal TI

MAJ IN JUNIJ STA BILA MESECA JUBILANTOV

V erjeli ali ne, v zadnjem času je v Trzinu izredno veliko občanov praznovalo okrogle jubileje. Našejmo le nekaj najbolj znanih in začnimo pri najmlajšem.

Abrahama je srečal Peter Pelan: poznajo ga tudi fisti, ki niso stari Trzinci, in sicer kot elektricarja. Saj je res velikokrat pomagal pri različnih prireditvah v Trzinu, še zlasti pa se je izkazal pri razsvetljavi, ozvočenju in drugih elektrikerskih delih pri predstavah v KUD-u.

Nedolgo zatem je 60-letnico slavil trzinski pek Slavko Kralj. V Odsevu smo o njem že pisali. Še zdaj pomaga sinu Andreju in včasih zamesi kruh za Trzince.

Zelo veselo je bilo tudi praznovanje 70-letnice očetane našega tehničnega urednika Emilijana Pevca. Milan je bil našimi bralci znan po prijetnih pesmicah, ki jih občasno objavi v našem glasilu, je avtor grba in prapora trzinskih žerjavčkov, zna pa tudi lepo zapeti, tako da tudi poje v mešanem pevskem zboru žerjavčkov.

Tik pred izidom našega glasila pa je 90 let dopolnil najstarejši trzinski občan – Peter Loboda. Tudi njega smo v našem glasilu že predstavili, vseeno pa bomo v prihodnji številki še enkrat obiskali slavljenca.

Vsem jubilantom, tudi tistim, ki jih nismo omenili, želimo obilo zdravja, sreče in še na mnoga leta.

Uredništvo Odseva

Zahvala

Vsem občanom hvala za čestitke in dobre želje ob moji sedemdesetletnici. Hvala tudi žerjavčkom za lepe želje in podarjeni šopek.

POTA IN USODA

Življenje je pisano, drugačno vsak dan, začetek mi vemo vsi, ne, kdaj bo končan. Rodil sem se v kraju, kjer cvičček zori, čisto nov deček in majhne rasti.

V mladih sem letih pesmi pisal, mars'kaj počel, lepoto dežele sem zgodaj dojel, je ljuba – najljubša, kot v rožah dekle, v njej rad živim in pojem ji pesmi lepe.

Misli hitijo v rodni mi kraj, še vedno v sanjah prikaže se mamin smehljaj, zdaj tu v Trzinu je družina, moj dom, trud in srce – opus življenja – zaključil ga bom.

Roka pa piše in riše neusmiljeni čas, staro mi čelo in zguban, a pojoči obraz, to opis je življenja potov in mojga srca, grenkobe, veselja, hvala, kar Stvarnik mi da.

Emilijan Pevca

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI NA IZLETIH

BELA KRAJINA SKOZI ČAS

Z izletom žerjavčkov v Belo krajino smo želeli udeležence popeljati v čas naših dedkov in babic, zato ni čudno, da je bil izlet v precejšnji meri etnološko- zgodovinsko obarvan.

Iz Trzina smo z vmesnim postankom na kavici v gostišču Tušek zapeljali skozi Kočevje in Livold proti Beli krajini. Prvi postanek smo imeli v Dragonji vasi blizu Dragatuša na turistični kmetiji Bahor. Tam smo si ogledali zelo zanimivo staro peč za pečenje kruha, odojkov in jagenjčkov. Ob cesti proti Črnomlju stoji več kot tristo let stara zidanica, krita s slamo.

Naslednji in najdaljši postanek smo imeli na domačiji domačih obrti Raztresen v Adlešičih. Pokazali so nam, kako so nekoč pridelovali, predelovali in tkali lan. Videli pa smo tudi izdelavo belokranjskih pisanic, pletenje košar, pletenje cekarjev in opletanje steklenic. Izredno zanimiv je tudi apisarij - stekleni čebelje panj. Skozi steklo se vidi delo čebelje družine. Postregli so nam z belokranjsko pogačo in domačim sokom. Bili smo tudi v Belokranjskem muzeju v Metliki, kjer smo si ogledali kulturnozgodovinsko in etnološko zbirko ter zbirko novejšo zgodovine Bele krajine.

V vasi Trnovec, blizu Metlike, smo obiskali enega največjih vinogradnikov Bele krajine –

družino Suklje. V njihovih vinogradih raste 15.000 trt. Ob okusnem kosilu, ki so nam ga postregli, smo vina iz teh vinogradov tudi pridno pokušali. Pot do Trzina preko Gorjancev in Novega mesta je zelo hitro minila.

ŽERJAVČKI NA BRIONIH

27. 5. 2002 smo se žerjavčki podali na pot proti Brionom. Z udobnim Benotoursovimi avtobusom smo se vozili po hrvaški Istri, mimo Buzeta in Pazina do mesteca Fažana. Tam nas je čakala ladja, ki nas je prepelejala na otok Veliki Brijun.

Pričakala nas je prijazna lokalna vodička (doma iz Ljubljane), ki nam je med skoraj štiri ure trajajočim potočanjem po otoku, večinoma s turističnim vlakcem, pokazala vse lepote in zanimivosti tega čudovitega otoka. Nato nas je ladjica spet odpeljala nazaj v Fažano. Obiskali smo tudi Poreč, kjer smo si ogledali znamenite mozaike v baziliki Evfrazijana.

Pozno popoldne smo pot nadaljevali preko Novigrada in mejnega prehoda Dragonja v Slovenijo. V Senožetah nas je čakalo obilno in okusno pozno kosilo.

Ves dan nas je spremljalo zelo lepo vreme, ki je ob nepozabnih vtisih s poti pripomoglo k dobremu razpoloženju.

Ob veselem prepevanju in klepetu je pot do Trzina hitro minila.

Izlet je pripravil Franci Bardorfer

izlet sem pripravil in vodil Franci Bardorfer.

RAZTRESEN
Domačija domačih obrti

Več na: <http://www.rim.si/index.html>

Avtomobilski kovčki

MCNTANA

VIDALI s.p.

Ljubljanska 6, Domžale

Telefon 721 40 50

Fax 724 81 02

GSM 041 614 273

POPUST 10%
na gotovinsko plačilo

DEVETLETNA OSNOVNA ŠOLA (4)

Tretje triletnje

Tretje triletnje obsega sedmi, osmi in deveti razred. Bitvena značilnost zadnjih dveh let zadnjega triletja je zunanja diferenciacija. Ob koncu 7. razreda se bodo učenci pri slovenskem jeziku, matematiki in angleškem jeziku razporedili na tri zahtevnostne ravni. Tudi učni načrti so pripravljani tako, da so cilji oziroma standardi znanja postavljeni na treh ravneh znotraj istega učnega načrta. Pripravljene so tudi normalni za oblikovanje skupin, v njih pa bodo zbrani učenci s približno enakim znanjem. V današnji šoli zlasti proti koncu šolanja opažamo med učenci zelo velike razlike v znanju, nekateri vedo zelo veliko, so vedoželjni in radi delajo, drugi pa zaostajajo in se komaj prebijajo do konca razreda. Zdaj takšne težave rešu-

jemo z notranjo diferenciacijo ali občasnim nivojskim poukom.

Merila za razvrščanje učencev na ravni so opredeljena v posebnem pravilniku ministristva za šolstvo, znanost in šport. Za ustrezen nivo se odloča učenec ob pomoči staršev, učiteljev in svetovalne službe, kriterij pa je predvsem ocena iz predmeta. Pomembno je, da je tudi med letom omogočen prehod med nivoji, če se učenčev uspeh izboljša.

Ker je dosejanja petstopenjska lestevica premajhna, bodo učitelji pri nivojskem pouku ocenjevali z desetstopenjsko točkovno lestvico, ki jo bodo ob koncu šolskega leta pretvorili v ocene na ocenjevalni lestevici od 1 do 5.

Ob zaključku 9. razreda bo znanje matematike, slovenskega jezika in tujega jezika ozi-

roma drugega obveznega predmeta

preverjeno z nacionalnimi preskusi znanja. Rezultat bo vplival na zaključno oceno pri omenjenih predmetih v enakem deležu kot ocene učitelja. Tuj jezik oziroma drug obvezni predmet izbere učenec.

Zunanje ocenjevanje na podlagi nacionalnih preizkusov znanja ima določeno vlogo kot sedanja skupinska preverjanja ob koncu osemletke. Namen preizkusov ob zaključku devetletne osnovne šole bo prvenstveno preveriti, ali so učenci dosegli najmanj minimalne standarde znanj, ki omogočajo nadaljnje izobraževanje po izstopu iz osnovne šole.

Kakšen pa bo prehod iz 9-letne OŠ v srednje izobraževanje? Ne bo enoten za vse programe srednjih šol, ampak se bo razlikoval med pogoji za vpis v gimnazijo, strokovno gimnazijo in poklicno šolo. Nabor predmetov, ki se bodo upoštevali kot kriterij za prehod na šole, ki bodo omejevale vpis, bo širši, upošteval bo več predmetov kot sedaj.

Osnovno šolo pa bo možno obiskovati tudi v 10. razredu. Program 10. razreda se bo izvajal le na določenem številu šol v Sloveniji. Namenjen bo učencem, ki niso uspešno opravili zaključnega preverjanja znanja, učencem, ki želijo izboljšati uspeh pri zaključnem preverjanju znanja, ter učencem s posebnimi potrebami, ki uspešno zaključijo osnovnošolsko izobraževanje in se ne vključijo v nadaljnje izobraževanje. V 10. razred se bodo lahko vključili tudi učenci, ki bodo uspešno končali osnovnošolsko izobraževanje po programih, ki se izvajajo po posebnih pedagoških načelih (Steiner, Decroly, Montessori ipd.).

Zadnji prispevek o novostih, ki jih prinaša nova devetletna osnovna šola, zaključujem v prepričanju, da nobena dosedanjih prenov ali reform v šolstvu, ki sem jih preživel kar nekaj, ni bila tako skrbno, natančno in premišljeno pripravljena kot zdajšnja. Zato ne dvomim v njen uspeh. Pedagoški delavci smo nanjo pripravljene, in prepričan sem, da bomo tudi mi kos novim nalogam in da uspeh ne bo izostal.

Franc Brečko, ravnatelj OŠ Trzin

STARŠI!

PRIJAVA ZA VPIS V 1. RAZRED OSNOVNE ŠOLE TRZIN ZA ŠOLSKO LETO 2003/2004

V šolskem letu 2002/2003 se bodo otroci najprej pripravljali na šolo - malo šolo /v vrtcu/.

Vpis šolskih novincev bo:

**V PETEK, 6. SEPTEMBRA, IN V SOBOTO,
7. SEPTEMBRA, OD 8. DO 12. URE**
v pisarni šolske svetovalne službe.

OBVEZNO prijavite otroke, rojene v času
od 1.3.1996 do 28.2.1997.

POGOJNO pa lahko prijavite tudi otroke, rojene
od 1.3.1997 do 31.8.1997.

Otroka pripeljte s seboj!

ŠOLSKA SVETOVALNA SLUŽBA

Če hočemo, da bo mlado drevo
rodilo dobre sadeže,
ga moramo kar naprej
obrezovati.

Francoski

MLADI ZGODOVINARJI NA OSNOVNI ŠOLI TRZIN

Podobno kot pretekla leta, smo se tudi letos učenci zgodovinskega krožka z Osnovne šole Trzin udeležili 33. tradicionalnega srečanja mladih raziskovalcev zgodovine, ki je bilo 7. junija v Ljubljani na Osnovni šoli Poljane pod okriljem Komisije za delo zgodovinskih krožkov pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije. Letošnjega srečanja se je udeležilo kar 97 šol, in sicer iz vsake šole dva predstavnika učencev in mentor.

Razdelili so nas v skupine po osem šol. Zagovore in predstavitve raziskovalnih nalog je budno spremljala tričlanska komisija v vsaki skupini. Letošnja razpisana tema je imela naslov »Promet in trgovina na Slovenskem«.

Z učenci zgodovinskega krožka smo raziskovali razvoj trgovine v Trzinu v obdobju med obema vojnama, zanimalo pa nas

je tudi današnje stanje, zlasti oskrba prebivalstva z osnovnimi živilskimi proizvodi. Vsebina našega zanimanja so bile lokacije nekdanjih trgovin našega kraja, njihova opremljenost, način prodaje živil, vrsta živil ter drugega blaga za prodajo, poklic trgovca, njegov odnos do kupcev, želje tedanjih kupcev, vzroki za zaprtje in propad manjših

trgovin. Razpolagali smo s skromnimi pisnimi viri, čeprav smo brskali po lokalnih zbornikih v šolski in občinski knjižnici. Bili smo prisiljeni poiskati ustrezne ustne vire. Zato se zahvaljujemo vsem informatorjem, ki so nam v »polodprtihi« intervjujih posredovali zanimive in koristne podatke, povedali kako hudo mušno anekdoto. Prav tako smo hvaležni vsem staršem in učencem predmetne stopnje, ki so nam prijazno odgovarjali na anketne vprašalnike v zvezi z nakupovanjem prehrabnih izdelkov dandanes v Trzinu. Začetno tremo pri predstavitvi raziskovalne naloge smo hitro premagali in s ponosom lahko zapišemo, da smo osvojili zlato priznanje, kar pomeni prijeten občutek, da smo na dobri poti, hkrati pa obvezo za vnaprej, da nadaljujemo z raziskovanjem dejavnosti v Trzinu tudi v prihodnje.

Tatjana Tonin

»SOIRÉE FRANÇAISE« DRUGI FRANCOŠKI VEČER NA OSNOVNI ŠOLI TRZIN

1. Napovedovalki Maja in Anabel sta odlično opravili svojo nalogo

10. junija 2002 smo na Osnovni šoli Trzin z veseljem pripravili »SOIRÉE FRANÇAISE – FRANCOŠKI VEČER«, za starše, prijatelje in vse ljubitelje tega lepega jezika. Predstavilo se je 17 učenec in učencev začetnega in nadaljevalnega tečaja francoščine. Preko recitacij, kratkih prizorov in pesmi so učenci pokazali svoje praktično znanje ter privabili nasmeh na ustnice svojih staršev in drugih obiskovalcev. Prireditev so popestrili nostalgični šanson Edith Piaf, razstava plakatov o Franciji ter podelitev diplom sodelujočim učencem. Enourni program smo zabeležili tudi s kamero, da se bomo med počitnicami lahko spominjali lepih in zabavnih trenutkov. Drage učenke in učenci, dragi starši, vsi obiskovalci: hvala za vaš trud in pozornost ter nasvidenje jeseni ali pa na »Francoskem večeru« junija 2003!

Merci et à bientôt!, Dragica Delavec

4. ... in šli v potovalno agencijo ...

2. Naprej smo se predstavili gledalcem - po francosko, seveda.

3. ... telefonirali smo ...

5. ter na koncu navdse osrečili našo učiteljico

UTRINKI Z VALETE

Poslovala se je še ena, že sedemnajsta generacija OS Trzin. Osmošolci so v četrtek, 13. 6. 2002, v telovadnici pripravili zabavni program, ki je dve uri razveseljeval številno publiko staršev, dedkov, babic in prijateljev. Povezovalca sta bila A-jevec Boris Peršak in B-jevka Urša Jeler. V uvodnem delu jih je nagovoril ravnatelj Franc Brečko in povedal, da bodo v večini uspešno zaključili osnovno šolo. V nadaljevanju sta se oba razreda poskušala izkazati predvsem v tem, kdo je bil boljši v nagajanju in povzročanju problemov.

Še kaj. Kar dobro jim je šlo od nog. Zelo simpatični so bili vsi tisti fantje, ki so gledali v tla, pazili, da ne bi stopili plesalki na prste in si tiho šteli korake. Moram priznati, da so naredili tudi kakšen spodrsrljaj. Pozabili so namreč povabiti starše na častni ples! Najbolj smo se zabavali med igro, ki se je imenovala »Teacher's pop stars«. Na oder so poklicali pet učiteljev.

Vsakemu izmed njih so za podporo v ozadju spustili kakšno znano popevko, oni pa so morali to zapeti. Stanka Jaklič je pogumno odpela refren »I love rock and roll«, Dušan Gorenc se ni znašel ob »Silvijji«, ki jo sicer prepeva Magnifico. Marjanca Ipavec, učiteljica slovenščine, je obvladala »Samu ljubezen« slavnih Sester. Zmagala pa sta učitelj telovadbe Jani Muha in Aleš Spo-

dan ob 10:00 uri. Stanka Jaklič je to odlično izkoristila in jih opomnila, da po končani prireditvi ne smejo predolgo in preveč noro žurirati, sicer bodo zaspali podelitev. Tudi učenci niso pozabili na spominkče za vse učitelje. Poklonili so jim uokvirjene »plonkce«. Krasna zamisel! Dobro so tudi izpejajali podelitev ključa šole sedmošolcem. Učenci iz 7.A in 7.B so tekmovali, kdo bo dobil ključ, ki so ga seveda morali plačati. Barantanje je trajalo kar dolgo. Vse skupaj je bilo precej podobno tistemu, ko ženin pride po nevesto – »šrangik«. Velik lesen ključ je visel na

Ampak na zaključku so vse težave pozabljene. Razrednika sta bila učiteljica angleščine Stanka Jaklič (8.A) in učitelj gospodinjstva Dušan Gorenc (8.B). Učiteljica je povedala, da so skupaj preživeli zares veliko težkih trenutkov, ko so se pripravili, in seveda veliko lepih, ko so se razumeli in si zaupali.

Toaleta so bile izjemne, še posebno so izstopala dekleta, ki smo jih lahko občudovali takoj, ko so med plesanjem četvorke stopila na prizorišče. Pokazali so nam, da poznajo tudi angleški valček, ča-ča-ča in

ren, učitelj iehnike in fizike, ki sta dobila nalogo, da v duetu zapojeta uspavanko po svoji želji, saj imata oba doma dojenčka. Nežno sta zapela »Julija objokana« Aleksandra Mežka. Mislim, da nista očarala le mene, ampak vse prisolne. Bila sta prava šarmerja. Potem pa so osmošolci naredili še eno napako.

Učiteljem bi morali za pogum čestitati ali pa jim vsaj dati malo nagrado, saj so po koncu odšli z odra brez nekega smiselnega zaključka. Pa jim ne smemo zamericiti. Se bodo že še naučili!

S čudovitim glasom nas je prijetno presenetila učenka 8.B Maja Omahna, ki je korajžno zapela ljudsko pesem, s katero je zmagala na nekem pevskem tekmovanju.

Razrednika in ravnatelj so jim razdelili priznanja in polivate, po spričevala pa so morali naslednji

vrtu koša v telovadnici. Priboril si ga je 7.A.

Po končanem programu smo se zbrali v jedilnici ob obilno obloženih mizah. Učencem je uspelo zbrati mnogo pokroviteljev, zato smo se sladkali s poticami in drugimi slaščicami, s sadjem in narezki. Za povabljene se je s tem valeta tudi končala. Za učence pa se je šele začel najlepši del. Odšli so v diskoteko v Domžale, nekateri pa malo naokrog. Glavno je bilo to, da je bila tema, da so zaključili šolo in da so najstniki, ki jim je bilo isti večer dovoljeno malo več kot običajno.

Ravnatelj z učenci, ki so dosegli osemletni odlični uspeh - "ZLATI UČENCI"

ŽUPAN SPREJEL IN OBDARIL NAJBOLJŠE UČENCE

V sredo, 19. junija, je župan občine Trzin g. Tone Peršak, kot vsako leto ob zaključku šolskega leta, sprejel in obdaril s knjigami najboljše učence posameznih razredov, zraven pa je sprejel in obdaroval tudi najboljše učence glasbene šole. Predsednik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu g. Smajlo Fetah pa je ob tej priložnosti podelil knjižne nagrade tudi učencem osnovne šole, ki so s svojimi izdelki sodelovali na temo Prometna varnost v Trzinu. Med krajšo priložnostno slovesnostjo, ki so se je poleg ravnatelja OS Trzin g. Franca Brečka udeležili še nekateri drugi pred-

stavniki šole in občinskega vodstva, je župan v svojem govoru poudaril pomen znanja v vsakdanjem življenju in učence pozval, da naj bodo še naprej tako prizadrevni in uspešni. Po krajšem kulturnem programu so za odličnjake pripravili tudi pogostihev.

Za sprejem pri županu so učenci z razredniki kot najboljše učence posameznih oddelkov osnovne šole izbrali: Mašo Mazi (1. A), Mašo Vozlič (1. B), Nano Gorjup (2. A), Katjo Strnad (2. B), Klemena Hvastija (3. A), Laro Učakar (3. B), Anjo Modec (4. A), Natašo Pirc (4. B), Janjo Urmaž (5. A), Marka Mihalca (5. B), Blažko Sršen (6. A), Jureta Pestofnika (6. B), Lucijo Dalan (7. A), Evo Mioč (7. B), Kajo Volker (8. A) in Simona Klavžarja (8. B).

Priznanja Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Trzin so na sprejemu pri županu prejeli: Rok Marinšek, Jaka Peterneš, Denis Močnik in Črt Hrovatin. Priznanje za najboljše učenca glasbene šole je prejel Simon Klavžar.

Ko smo že pri priznanjih in nagradah ob koncu šolskega leta, pa moramo omeniti tudi tiste učence osmih razredov, ki so se letos uvrstili v elitni razred »zlatih učencev«, to so tisti učenci, ki so si vseh osem let šolanja na osnovni šoli Trzin prislužili odlična spričevala.

Ta učence je za njihov uspeh šola posebej nagradila in jih vpisala v knjigo zlatih učencev. Med letošnjimi odličnjaki v osmih razredih so zlati učenci postali: Matije Bizjak, Ncjc Slatner, Martin Tomažič, Jana Habat, Polona Podbevsek, Kaja Volker, Tamara Ivanjko in Simon Klavžar. Vsem učencem, ki so si ob koncu leta prislužili priznanja in pohvale, čestitamo tudi v uredništvu Odseva in jim želimo, da bi bili še naprej tako uspešni.

Miro Steh

DARILA BODOČIM UČENCEM

Društvo prijateljev mladine iz Trzina vsako let ob izteku šolskega leta obdari male šolarje iz vrta ŽABICA z željo, da bi jeseni čim bolj zadovoljno prestopili prag OSNOVNE ŠOLE in postali uspešni prvošolci.

Društvo na ta način izpolnjuje svoje prvenstvene naloge, ki pa so povezane s pomočjo čim večjemu številu družin pri manjšanju njihovega družinskega proračuna ob nakupu šolskih potrebščin.

Članice društva (Tatjana Strmljan, Simona Gorjup, Nataša Gladek in Mateja Chvalat) so 11. in 19. junija 2002 obiskale male šolarje v času njihovega dopoldanskega oz. popoldanskega programa in jih prav lepo pozdravile v imenu Društva prijateljev mladine iz Trzina ter jih povprašale, če poznajo to društvo oz. kakšne so njegove naloge. Večina otrok je za društvo že slišala, naloge pa so povezovali s prijateljstvom in pomočjo otrokom. Ob koncu kratkega druženja z otroki je sledila še zadnja, težko pričakovana naloga, in sicer razdelitev daril, ki so jih otroci navdušeno in z radovednostjo sprejeli. Prav vse stvari - od barvic do flomastrov, vodenih barvic, svinčnikov, radirk, šilčkov in ravnil, ki jim bodo jeseni prišle prav pri šolskem delu; seveda ni manjkalo niti sladkarij. Male šolarje smo ob koncu našega druženja še enkrat prijazno pozdravile in jim zaželele čim bolj uspešno premagovanje šolskih ovir. Odsle smo z občutkom dobro opravljene naloge, saj smo polepšale dan množici nasmejanih in radostnih obrazov, ki nam bodo ostali v lepem spominu.

Društvo prijateljev mladine pa te naloge in še mnoge druge ne bi moglo uresničevati brez pomoči donatorjev, zato se na tem mestu iskreno zahvaljujemo ge. Martini Orehek iz Mladinske knjige, Janetu Mušiču iz Vele Domžale in trgovini Antus z Jesenic za njihov res pester in zanimiv prispevek.

Za DMP:
Mateja Chvalat

ANKETA: Kam na počitnice?

Zasluzen počitek je tukaj! Šolarje smo teden dni pred koncem šolskega leta povprašali, kaj bodo počeli med počitnicami. Prav vsi so imeli že pripravljen odgovor.

Julija, 6 let: Šla bom na morje z očijem in mamico in mogoče z babico. Pa še s prijateljico Vesno. Ko bom doma, se bom s kužkom igrala na našem velikem travniku

Blazka, 12 let: Na morje bom šla s starši. Gremo v Grčijo. Ko bom doma, se bom družila s prijateljicami. Odšle bomo na bazen. Počitnic se že veselim.

Lara, 9 let: Tudi jaz se že veselim počitnic. Čez dva tedna bom odšla s stricem in teto v Čateške Toplice, potem bom šla pa dvaindvajsetega še z mamico in očijem v Umag. Ko bom doma, bi se rada igrala s prijatelji.

Lojzi, 8 let: Letos grem s kolonijo na Krk, in se že veselim. Čeprav grem prvič, me nič ne skrbi. Mogoče bom šel še kaj na bazen.

Silva, 8 let: Jaz grem najprej s kolonijo na Krk (Malinska, Vantučiči). S starši grem pa v Izolo. Včasih gremo tudi na izlet v gore.

Denis, 7 let: Jaz grem na morje, na Rab. Letos gremo prvič na Rab. Ko bom doma, se bom kopal in se družil s prijatelji. Jutri se bova dobila z Lojzijem pred trgovino, da bova šla

skupaj v šolo, med počitnicami pa ga bom poklical po telefonu.

Laura, 12 let: Najprej gremo na Mali Lošinj, čez nekaj časa bomo šli pa še v Španijo. Lansko leto smo bili v Novigradu, prej pa že po celi Dalmaciji.

Nina, 12 let: S starši gremo v Poreč. Doma se bom šla kopat na bazen ali pa bom s sošolkami hodila ven, tudi rolala bom in kolesarila. Ne bo mi dolgčas.

Nives, 12 let: Z očijem, mamico in prijatelji grem za en teden na Krk, potem pa mogoče še v Umag. Malo se bom rolala, šla na bazen, se družila s prijateljicami. Veselim se že, da bo kmalu konec pouka.

V.P.O.

GOSPOD JANKO TORELLI ZAPISAN V KRONIKO TRZINA IN V SRCA TRZINCEV

Sivolasi gospod je bil rojen 1. 1909 v Kamniku. Bil je sin železničarja. Zaradi očetove službe je v mladosti živel v različnih krajih Slovenije. Najprej je družina živela v Grahovem na Primorskem, kjer so med 1. svetovno vojno potekali hudi boji. Leta 1917 se je družina preselila v Ljubljano, kjer je končal gimnazijo in 1. 1928 učiteljsižde. Prvo službo je opravljal v Velikem Trnju pri Krškem, po končani vojaščini pa je službo dobil v Gorjušah nad Bohinjem. Tam se je tudi poročil z go. Metko. Začel se je ukvarjati s kulturnim delom. Sodeloval je v dramski skupini, oba z ženo Metko pa sta delovala tudi v pevskem zboru. Domačini v Gorjušah so ga imeli zelo radi. Službena pot ga je nato vodila na Dolenjsko v kraj Raka pri Skočjanu. Tam je postal upravitelj šole. V obdobju od leta 1939 do 1941 sta se zakonca Torelli z otrokoma preselila v Zidani Most. Vojni čas mu, kot zavednemu Slovencu, ni prizanesel. Bil je zaprt v koncentracijskem taborišču v Gonarsu. Po razpadu Italije se je vrnil v Ljubljano in postal partizanski učitelj. Po

vojni pa se je z družino preselil v Trzin. Z ženo sta se pogumno spopadala z novimi težavami. Treba je bilo obnoviti šolo, ki je bila med vojno požgana. Takoj sta se tudi vključila v kulturno življenje kraja. Z gospo Marjanco Ružigaj so poprijeli za delo v kulturnem društvu. Leta 1947 so ustanovili pevski zbor. G. Janko Torelli je vzljubil Trzince, oni pa njega. Ko so ga nekoč vprašali, kaj meni o Trzincih, je odgovoril, da so Trzinci bolj zaprti vase, so pa izredno delavni in požrtvovalni. Če delaš z njimi in z njimi živiš, te znajo ceniti, samo da gre za napredek kraja.

Šolski upravitelj g. Torelli se je leta 1970 upokojil. Za svoje veselje je pel pri moškem pevskem zboru upokojencev Domžale. Za svoje bogato kulturno delo je prejel več priznanj. Za življenje in delo g. Janka in ge. Metke Torelli lahko rečemo, da je bilo bogato in polno sadov.

Vanja Pančur

Letošnje prireditve Trzinske pomladi lahko resnično poimenujemo festival, kot je bilo tudi napisano v lični zgbanki, ki smo jo po gospodinjstvih in na nekaterih »strateških« mestih v Trzinu dobili, predno so se prireditve začele. Mirno lahko zapišemo, da so organizatorji letos dosegli

kakovosten preskok, saj so izbrali zares odlične izvajalce in dobre predstave. Kot že v prejšnjih letih, je bilo tudi tokrat za vsakogar nekaj, kdor pa si je vzel čas in si ogledal prav vse predstave, pa je bil tudi nagrajen z res umetniškimi užitki. Ni čud-

IZTEKLA SE JE TRZINSKA POMLAD

no, da je bilo letos na posameznih predstavah kar dosti gledalcev, prav gotovo pa jih je bilo neprimerno več kot prejšnja leta. Dobra poteza je bila tudi ta, da so prizorišča predstav menjali in ni bilo vse samo pred lokali na Kidričevi cesti kot prejšnja leta, pa tudi odločitve, da bodo nekatere predstave pripravili zvečer, je bila posrečena. Še zlasti večerne predstave so bile vedno zelo dobro obiskane, zato mogoče niti ne bi bilo tako slabo, če bi tudi prihodnje leto bolj držno razmišljali o večernih predstavah.

Težko bi ocenjevali, katera predstava je bila najboljša, saj so okusi zelo različni. Otroci bi verjetno precej točk dali lutkarjem in klovnu, izvrstno so se Florjanovemu sejmu podali folkloristi Tineta Rožanca, mladi pa tudi starejši so uživali v koncertu skupine Ana pupedan (to v narečju iz Privke pomeni Ena popoldne), zelo dobro pa so se odrezali tudi glasbeniki, ki so si nadeli ime Čompe. Na svoj račun

so prišli tudi ljubitelji monodrame in seveda privrženci domače gledališke skupine Teater Cizamo.

Lahko bi rekli, da je bil nastop Trzincev in njihovih prijateljev nekakšen ognjeni višek pomladnega festivala v Trzinu. Premiera predstave Vročica sobotne noči je, kljub sorazmerno pozni uri, dokaj številne gledalce dobesedno ogrela. Člani cirkusa za močnejše, kar Cizamo pomeni, so prekosili sami sebe. Pokazali so, kako dobro znajo žonglirati, loviti

ravnotežje na hoduljah, predvsem pa bruhati ogenj. Gledalci smo res doživeli pravi ognjeni spektakel, med katerim smo videli tudi nekatere točke, kakršnih do zdaj v podobnih uličnih predstavah še ni bilo mogoče videti. Ena takih točk je bilo preskakovanje kakih 10 m dolge goreče vrige. Cizamovci so pokazali, da so res močstri svoje obrti in da Trzin dostojno zastopajo na različnih uličnih festivalih po

Sloveniji in tudi v tujini. Zanimivo je bilo tudi to, da smo tokrat v predstavi lahko občudovali spretnost skoraj celotnega kolektiva teatra Cizamo. Ob tem pa ne smemo pozabiti na zasluge režiserja iz Rusije Ravila Sultanova in njegove žene Nataše, ki že vrsto let plodno sodelujeta s Trzinčji. 15. junija je bila v Trzinu res vroča noč, saj so

vročico pred in po nastopu cizamovcev dvigovali tudi pupedanovci. Pa naj še kdo reče, da je Trzin zaspan kraj. Po premieri v Trzinu bodo ognjevitvo vročico lahko občudovali tudi gledalci festivala Lent in številnih drugih poletnih prireditvev.

Miro Štebe

PEPELKIN PLES

Zed od meseca maja je v Trzinu zelo pestro in zabavno, tako da bi bilo težko reči, da se nič ne dogaja. Samo premakniti se je treba, se malo pretegniti, zapustiti svoje ljube domove in pohiteti bodisi na veselico bodisi na kakšno zanimivo ulično predstavo ali pa koncert v sklopu Trzinske pomladi. Vendar to še zdaleč ni vse, kajti v našem kraju se je natanko v tork, 11. 6. 2002, dogajalo nekaj posebnega, pravičnega. Pripravljali se je veliki dogodek - "veliki ples", na katerega so bile povabljene vse lepe deklice tega kraja! In ker v Trzinu premoremo kar nekaj takih rožic, vam lahko iz prve roke povem, da je bila dvorana Kulturnega doma Franca Kotarja nabito polna. Ne boste verjeli, vendar ko so L. "princeske" in njihovi spremljevalci in spremljevalke prispeli do kulturnega hrama, je bila tam še ena zanimanja vredna zadeva - Teater Cizamo je imel generalko za svojo novo ulično predstavo z delovnim naslovom "Vročica sobotne noči". Ni čudno, da so bili nekateri naši obiskovalci kar malce zmedeni in niso čisto točno vedeli, ali naj si ogledajo predstavo *Pepelka*, na katero so pravzaprav prisli, ali naj uživajo ob uličnih cirkuških vragolijah. Toda "ples" se je počasi bližal in obiskovalci so pohiteti v dvorano v pričakovanju "velikega poka." In težko pričakovana *Pepelka*, ki jo je, kot že veste, zrežirala Urša Mandeljc, se je pričela! Moram priznati, da sem bila nad vse presenečena, saj nisem pričakovala tako sproščene in radožive predstave. K temu so poleg Urše s svojo železno voljo in trdoživimi zivci seveda veliko pripomogli mladi, toda zdaj že izkušeni igralci, pri

katerih ni bilo čutiti prav nobene treme. Če pa so se pri besedilu, ki je nekaterim delalo majčkene probleme, vsake toliko časa zmotili, so se hitro znašli in stvar pogumno peljali naprej. Skratka nastopajoči otroci, ki so jim bile vloge pisane na kožo, so bili zares ena A! Pa naj jih predstavim: *Pepelko* je simpatično odigrala Maja Gorenc, v vlogi njenega očeta je nastopil Andraž Mirnik, ki je hkrati igral tudi kralja in bil v obeh vlogah tako prepričljiv, da bi težko rekli, da je šlo za eno in isto osebo. Za smeh, ki ga vsekakor ni manjkalo, so še posebej dobro poskrbele: mačeha - Eva Mioč in prepričljivi ter kapriciozni *Pepelkini* polsestri, ki staju odigrali Jana Golob in Lara Zupan. Pri tem ne smem pozabiti na razigranega in kot se spodobi norčavega dvornega norčiča v izvedbi Anabele Černohorske, na drobni miški (Sašo Štih, Petra Bukovec), ki sta skozi

je za eno uro ponesel v svet druge dimenzije, kjer šteje le domišljija in vživljanje v dogajanje okoli sebe. Vse se je zdelo tako resnično, kot bi se zares dogajalo - kot da bi v Trzinu zares živele deklica z imenom *Pepelka*, odšla na ples in srečala čisto pravega princa! Toda bila je le čudovita predstava, ki se je skupaj z glasbo, za katero je poskrbel Igor Razpotnik ml., z razigrano in pisano sceno Tanje Bivic in prečudoviti kostimi Alenke Podgorac, zliha v zaključno celoto. Pri tem pa seveda nikakor ne smem pozabiti na Jureta Lajovica, ki je

ves čas skrbel za glasbeno in zvonično delovanje, hkrati pa je skrbel tudi, da je vse tehnično dobro delovalo. Skratka, tisti, ki ste si *Pepelko* ogledali, zagotovo veste, o čem govorim, tisti, ki pa si predstave niste ogledali, ne zamudite še one priložnosti, ki se vam bo zaradi poletnih počitnic nasmehnila šele septembra. Ker Urša in njena gledališka skupnica niso kar po Pšati priplavali, pa bodo naslednje šolsko leto za vse ljubitelje pravičnega sveta z vso vnemo začeli pripravljati eno od znanih slovenskih ljudskih pripovedk. In čeprav vem, da ste radovedni in se sprašujete katero, vam tega ne izdam. Naj zaenkrat ostane še skrivnost!

Mirjam Štih

celo predstavo tekali sem in tja in bili neke vrste rdeča nit celotnega dogajanja, prisrčnega muca (Lana Černohorski) in na zašajnega princa (Marko Mihelc), ki je malce spominjal na indijskega maharadžo. Celotno vzdušje je bilo čarobno in malce skrivnostno, kot se za otroško predstavo spodobi. Še tako zaskrbljen gledalec se je zlahkoto prepustil pravičnemu toku, ki ga

Zahvala

Zahvala vsem, ki so mi pomagali. Še posebno Alenki Podgorac za kostume, Igorju Razpotniku ml. za glasbo, Tanji Bivic za sceno, Juretu Lajovica za tehniko ter KUD-u Franca Kotarja Trzin in njegovemu predsedniku Jožetu Štihu, ki mi je igro sploh omogočil.

Urša Mandeljc

ZAKLJUČNA PRIREDITEV PEVCEV IN PLESALCEV "Trzinci pojemo in plešemo" - GENERACIJI Z ROKO V ROKI

Mešani pevski zbor Društva upokojencev Žerjavčki je bralcem Odseva in seveda obiskovalcem prireditev v Trzinu poznan. Manj poznan je otroški pevski zbor OŠ Trzin, ki se na občinskih in podobnih prireditvah pojavlja manj, toliko več pa na šolskih proslavah. Podobno velja za orfo orkester in folklorno skupino OŠ in Turističnega društva Trzin. Zato naj prav o teh nastopajočih na prireditvi Trzinci pojemo in plešemo, ki je bila 24. maja v Kulturnem domu v Trzinu, zapišem ta članek iz več razlogov: da ostane zabeležena kot dokument časa, da bi jo organizatorji spomladanskih prireditev v Trzinu uvrstili v program in predvsem zato, ker sta generaciji babic in dedkov ter vnukinj in vnukov z roko v roki poklonili obiskovalcem lep kulturni večer. Dvaindvajsetčlanski mešani pevski zbor DU Žerjavčki Trzin pod vodstvom pevovodkinje Alenke Markus deluje dobro. Zbor je na tej prireditvi v ubranim petjem in pestrim programom požel buren aplavz obiskovalcev, pa vendarle člani zbora sami priznavajo, da še ne dosegajo tiste kakovosti, ki jo želijo. Pravijo, da bodo jeseni pridno vadili, povabili medse mlajše in se obiskovalcem nato predstavili s še bogatejšim in kakovostnejšim programom. Mislim, da ne bi bilo narobe, če bi se potrjevali tudi na srečanjih pevskih zborov bodisi upokojenskih društev ali drugih pevskih zborov. Člane šolskega pevskega zbora, ki šteje 36 pevcev - osnovnošolcev od prvega do četrtega razreda in 5 - članskega orfo orkestra, ki jih že tri leta vodi učiteljica glasbe in pevovodkinja Alenka Markus, sicer nisem povprašala o ciljih, upam, da bodo

prav ti steber bodočemu mladinskemu pevskega zboru in orkestru, ki ga v Trzinu tako zelo pogrešamo.

Dvajsetčlanska folklorna skupina osnovnošolcev pod mentorstvom Rada Zupanca in s podporo matične OŠ in Turističnega društva Trzin vadi od februarja letos, njen prvi nastop so obiskovalci lepo sprejeli. Kot je povedal mentor, naj bi že jeseni razširili program in se udeležili regijskega nastopa šolskih folklornih skupin. Poudaril je še, da je zlata vredna harmonikarica Petra z odličnim igranjem in s svojo prikupno pojavo. Spremljevalec na pianu je bil g Franci Banko iz Trzina, tudi član mengeške godbe na pihala, ki se tudi sicer rad odzove povabilu raznih organizatorjev prireditev.

V Turističnem društvu Trzin smo veseli, da v Trzinu spet nastajajo pevski zbori, da imamo folklorno skupino, ki lahko ob predstavah Kulturnometniškega društva Franca Kotarja Trzin promovirajo naš kraj na domačih prireditvah in z nastopi po Sloveniji in izven nje.

Dobro uro in pol trajajoča prireditev Trzinci pojemo in plešemo, za katero ima največ zasluga Alenka Markus, ki je znala povezati nastopajoče v celovit in dopadljiv program, se je zaključila z zahvalami podpornim članom in simpatizerjem in seveda - brez tega v Trzinu ne gre - prizgizkom sladkih dobrot gospodinj in rujne kapljice Vinotoča Uršič.

Naj zapišem še, kdo vse je zaslužen za dejavnost pevskih zborov in folklorne skupine in soustvarjanje prireditev: Občina Trzin, Osnovna šola Trzin, Kulturnometniško društvo Franca Kotarja Trzin, matični društvi Turistično društvo Trzin, Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin, Nataša Chyvaltal, Olga Nered, Slavica Savič, Zvonka Žni-

daršič, družine Kristan, Rožanc in Mioč Trgovina Flis Trzin, Boutik Resnik Domžale, Biring d.o.o. Trzin, Alenka Podlogar Trzin, Šiviljstvo Šivavec Domžale, Marka d.o.o. Trzin, Trgovina in šiviljstvo Marina Mengeš in Cirila Utes iz Loke.

Jožica Valenčak, Turistično društvo Trzin

SLIKI MESECA

učšadica pred T3

Vrtar Jože

ODMEV na prireditvi Trzinci pojemo in plešemo

Za nas Trzince drži, da smo podedovali in obdržali veselje do petja in plesa.

Zato nas ni presenetilo vabilo na prireditev Trzinci pojemo in plešemo za 24.

5. 2002 v dvorani KUD Trzin, ki so ga napisali učenci osnovne šole Trzin, folkloristi OŠ in Turistično društvo Trzin in mešani pevski zbor upokojencev Trzin.

S svetjem okrašen oder KUD in polna dvorana poslušalcev sta nastopajočim vplivala zadovoljstvo, da smo zaplesali in zapeli svojim sovaščanom tako, kot so to v starih dobrih časih že počeli Trzinci. S ploskanjem je publika hodrila mlade plesalce in pevce ter mešani pevski zbor upokojencev, ki je pel ubrano, večglasno.

Odična izvedba prireditve nam je pričarala našo preteklost v glasbi, saj vsi vemo, da so naše družine ob večerih pele, da je naš človek doživljal življenje v plesu, pesmih /žalostinke, polke, napitnice, itd / I. Izročilo tega nepozabnega večera je, da med nami še živijo naše domače pesmi in naši plesi.

Da bo še dolgo, dolgo tako.... bodo naši pevci in plesalci iz Trzina še kdaj napisali vabilo na prireditev in da bodo njihovi sovaščani zadovoljni poslušalci.

Lučka Zupan

KULTURNI UTRINEK

Letošnji bogati kulturno-umetniški aktivnosti v Trzinu se je v juniju pridružil še nepozabni glasbeni večer - koncert ženskega pevskega zbora Petrol. Letos praznuje 25 - letnico svojega delovanja. Za seboj ima vrsto uspešnih nastopov na vseh koncih Slovenije in tudi izven meja naše domovine. Njihov program je bogat in raz-

nohlik. Pojejo narodne, ljudske, umetne, sakralne in pesmi tujih narodov. Na predprmiernem koncertu v našem kulturnem domu so nam pripravili prečudovit večer slovenskih pesmi iz Prekmurja, Koroške, Štajerske, Gorenjske, Bele krajine, Dolenjske, Primorske, Slovenske Istre in Rezije. Iz bogate vsebine ljudskih pesmi je

odsevalo tako veselje, kot tudi žalost, šaljivost, delavoljnost, družabnost in še marsikaj. Pevke so pod vodstvom svoje zborovodkinje Zeljke Ulčnik - Remic izžarevale čustveno pripadnost zboru in navdušenje poslušalcev v polni dvorani je pripomoglo, da so na zaključku koncerta zapele dodatno še tri pesmi. Koncert je bil v Trzinu na pobudo tukajšnjega Turističnega društva. Svoj nastop so nam pravzaprav poklonili. Naše

vestne članice TD pa so prispevale za to srečanje svoje domače sladke specialitete v obliki ponic, rezanega in drobnega peciva in vseh vrst osvežilnega domačega čaja. Bilo je lepo. Ni kaj, zopet en dokaz, da druženje prispeva h kvaliteti posameznika, medsebojnih odnosov in kulturnega življenja v občini. Naj bodo take in podobne pobude čim večkrat oživiljene.

Meta Železnik

Trzinska folklor - zaključek prve (pol)sezone

Trzinska folklorna sekcija je imela svoj drugi nastop oz. PRVI nastop izven šole 24. maja v KUD-u Trzin skupaj s pevci osnovne šole in upokojenci (Žerjavčki). Za folklorno skupino so peslale učenke tretjih in četrtilih razredov: Tina Keramovič, Neja Skopec, Urša Zavašnik, Nina Jerak, Saša Zavašnik, Nina Smole, Nina Knapič, Anja Močnik, Teja Pasar, Meta Kurent in Katja Mihelič. od fantov pa so sodelovali: Jaka Suljič, Matic Golobic, Aljaž Dmnastija, Tadej Bevk, Matic Mušič, David Brzovič, Tim Valenčak, Rok Hrovatin, Blaž Kme-

tic. Večina učencev je iz Trzina (starega in novega), nekaj jih je iz Loke in Depale vasi. Harmoniko je igrala Petra iz Zaloge, ki je takoj po nastopu odšla s folklorno skupino France Marolt iz Ljubljane na turnejo v Južno Korejo. Program je povezoval in ob tem tudi predstavil ljudske izševanke igralec Silvo Božič. Izdelavo noš je organizirala Jožica Valenčak, izdelale pa so jih v dogovoru z mentorjem skupine ga. Cirila Ules iz Loke, ga. Alenka Podlogar iz Trzina in ga. Marina, lastnica modnega šiviljstva iz Mengša.

Jeseni bomo morda dobili še slamnate natičake, tako da bodo noše kompletne. V kolikor bom našel dokaz (sliko, risbo ali zapis, ki mora izvirati iz časa pred 2. svetovno vojno), bodo fantje in dekleta dobili tudi pokrivala (rute, slamnati klobuki (?), kape..)

Osnovna šola Trzin je mlade folkloriste in pevce povabila na izlet na Bled. Čeprav so izbrali najbolj vroč dan, je bilo zelo prijetno. Po senci smo se prebijali ob obali jezera do prve restavracije, ki je imela sladoled. Že na poti tja smo opazovali našega šampiona veslača Iztoka Čopa pri treningu. Ko smo se ustavili, je tudi on prišel iz vode in naši Trzinci so se množično 'vsuli' k njemu po avtogram. Vsak od 38 otrok ga je dabil, pa naj bo na papir, na roko in celo na mavec. Rekord je imela Teja, ki je dobila kar 5 njegovih podpisov. Od 'ta starih' pa je avtogram dobila naša predsednica Turističnega društva, ki mu je tudi čestitala. Ko smo se vrnili v Trzin, smo poklicali našo Petro, ki se je dan prej vrnila iz Koreje, in ji zapeli:

*Kdo, kdo, kdo smo pa mi?
Trzinci, Trzinci, Trzinci smo mi!
Oj ta se zmed useh spo-
na, skerco na ram ima,
ojo, Trzinci smo mi!*

Zupanc Rado

Skupinska elika (maj 2002)

NAŠI DRAGI GOSTI IZ SVETEGA JURIJA OB ŠČAVNICI V ŽELEZNI JAMI

Kakšnen mora biti jamarski vodnik, nam je v nedeljo, 5. maja, dokazal G. Aleš Stražar, član Jamarskega društva Simona Robiča iz Domžal, ki je na ogled Železne jame popeljal prav vse goste iz

Svetega Jurija ob Ščavnici in nekaj Trzinčev, med njimi tudi takih, ki smo si bližnjo jamo ogledali prvič. Prav vse, četudi so nekatere članice upokojskega pevskega zbora tamkajšnje občine šele blizu osemdeset let. Pa četudi pod roko. In da ne bi kdo mislil, da smo se v jami samo hladili, kar bi nam seveda ob tej hudi vročini prišlo še kako prav. Ne, z velikim zanimanjem smo poslušali, kako in kdaj je jama nastala, o kapnikih, o načrtih tamkajšnjih jamarjev. V večji dvorani smo še družno zapeli, da je odmevalo kot v najbolj akustični dvorani Cankarjevega doma.

Železno jamo so za turizem začeli urejati leta 1962, naslednje leto je bila odprta za obiskovalce. Ima dve dvorani, ki sta med seboj povezani z rovom in mostovi in sta po zas-

novi večji brezni. Obe povezuje meter dolga ožina z vidnimi sledovi vodnega toka pod stropom in po tleh. Na dnu obeh voda ponikne. Druga dvorana ima širše dno, ki je umetno dvignjeno in zravnano. Vidni so stalagmiti in stalaktiti, sigovi izrasliki, ponvice in manjše zavese, tudi fasele, korozijske kotlice in ostanke galerije.

G. Aleš nas je povabil še v muzej, v katerem je zbirka kapnikov, ki predstavlja skoraj vse oblike kapnikov in sige, ki obstajajo v slovenskih jamah in se ločijo po načinu nastanka. Muzej hrani še slamninarsko zbirko, ki prikazuje razvoj slamninarstva na tem območju od srede 18. stoletja do propada po 1. svetovni vojni. Arheološko zbirko sestavljajo najdbe iz

Babje in Mokriške jame. Najdbam razbitih kosti živali in orodja ledenodobnega lovca iz Babje jame pripisujejo starosti od 12 tisoč do 15 tisoč let.

Jamarsko društvo nosi ime po Simonu Robiču, kaplanu iz Doba, ki je kot navdušen naravoslovec raziskoval jame v okolici. Med drugim je našel posebno vrsto slepih hroščev, ki so jih strokovnjaki imenovali po njem - robici. Del njegove ogromne zbirke je na ogled v Jamarskem domu.

Tam smo tudi zaključili naš izlet in ob uhrani pesmi Kapelskih fantov in tamkajšnjega zbora ljudskih pevk navezali nova poznanstva. Na vožnji z avtobusom nazaj v Trzin, na Florjanov sejem, smo tako eni in drugi naštevati turistične posebnosti obeh občin, to je Svetega Jurija ob Ščavnici in Trzina. Se največ je bilo govora o gradovih, ki se povsod pospešno obnavljajo in vabijo prve obiskovalce. Zanimivo, da so naši gosti marsikaj vedeli o gradu Krumperk. Računamo, da jim homo prihodnje leto že lahko razkazali grad Jablje.

Trzinca pa smo bili seveda ob tej priložnosti povabljeni na trgatve v Prelekijo. G. Aleš Stražar, za vodenje in ogled Železne jame in Jamarskega muzeja se ti v imenu celotne skupine prisrčno zahvaljujemo.

Jožica Valentac

clean beat d.o.o.

CISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI!

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZINJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJNOSTI OSEBNIH IN TOVARNIH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROI OJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.
Pod gozdom 17, 1236 TRZIN
tel/fax: 01 / 564 46 73, GSM: 041 / 630 - 671
e-mail: samo.music@siol.net

HP
EUROBAT METEKER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE!

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobrova 75, 1236 Mangaj

Telefon: 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

Čistilni servis

Primož Zorac s.p.
Depala vas 6, Domžale
Tel: 01 / 72 41 657, 041 / 695 339, 01 / 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, ludi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zavese (tudi lamelne zavese) • tapisine in tople pade ter marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem. Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ni sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis Zorac.

PO MEJAH NAŠE OBČINE MALO DRUGAČE

Turistično društvo Trzin je v počastitev občinskega praznika tudi letos pripravilo pohod po mejah občine. Za razliko od prejšnjih je bil letošnji v nedeljo, 2. 1. m. Prireditelji so namreč pričakovali, da bo v soboto že tradicionalna otroška olimpiada, pa je žal odpadla oz. so jo prestavili na jesen, če tudi takrat ne bo kakšnih »tehničnih« težav.

»Tehnične težave« pa sem imel tisto nedeljo tudi jaz, saj je bila zame sobota, pa čeprav ni bilo otroške olimpiade, kar precej naporna. Služba, otroci, žena, pa avto in prijatelji. Saj veste, kako to gre. Tisto jutro mi kar ni uspelo, da bi vstal pravočasno in bi se lahko že ob sedmi uri udeležil uradnega začetka pohoda. Verjetno poznate listo: »Rana ura slovenskih fantov grob.« Nisem več ravno v fantovskih letih, ampak ko sem si zjutraj pomej zaspane oči, je še urin kazalec že pomikal proti deveti uri, ko je bil predviden počitek pohodnikov približno na polovici poti pohoda, tam na Dobravi, v bližini semaforiziranega križišča, kjer vedno, ko se ti mudi, gori rdeča luč.

Dan je bil lep, v službo sem mislil pogledati šele popoldne, otroci me niso potrebovali, saj so, kot po navadi, kar preveč vneto pritiskali na tipke računalnika in se zame še menili niso. Žena pa je bila, kot običajno ob zgodnjih jutrih, že vsa poskočna in je kar brez mene oddirjala na jogging pri Rašico.

Imel sem sicer nekaj idej, kaj bi lahko počel, ampak malo pa me je le pekla vest, da »špircam« eno od pomembnejših akcij društva. Navsezadnje sem tudi član upravnega odbora »turistov«. Potem pa me je spretelo: »Saj bi lahko ubil dve muhi na en mah! Lahko bi tekel po mejah občine in ujel druge pohodnike, saj bodo tako ali tako v večini žerjavčki – se pravi upokojenci. Ti že ne morejo biti prav posebno hitri! Kot vem še iz starih hribovskih časov, pa je skupina tudi vedno počasnejša

od posameznika. Prav gotovo imam dobre možnosti, da jih še ujame! S tem bom izgubil tudi kakšen gramček ob popku!« Misel me je prav spodžgala in že čez par minut sem poskočno galopiral proti občinski meji. Spotoma sem v travnikih preplašil zajca in ker je tekel ravno po poti, po kateri sem nameraval tudi sam, sem ga pošteno upehal. Kar smiliti se mi je ubogi zajček, ko sem ga gledal, kako je ves onemogel počepnil za šop trave in me začudeno gledal. Kako bi šele izbulji oči, če bi me videl, kako daleč se je za menoj vlek el jezik, ko sem se mu skrčil za ovinkom. Ampak k sreči me prav gotovo ni videl.

Že začetno ogrevanje me je opozorilo, da naj bom pri teku s sapo bolj racionalen. Ampak kaj je to za starega mačka! Včasih sem dosti pretekel, in vem, da moram najiti samo svojo pravo hitrost, pa bo. Prav je tudi, da se malo brzdam. Kam pa bi šlo, če bi samo divjal in bi svoje predhodnike ujel še pred počitkom, potem mi še verjeti ne bi, da sem ves čas tekel ob trzinskih mejah. Prav gotovo pa bi jini zbil tudi moralo.

Tako opozorjen sem lagodno korakal in kar prijalo mi je, da sem v Pšati po dolgem času spet lahko opazoval ribe. Splašil sem celo pižmovko in račjo družino. Marsikdo ne ve, kako pestro je živalstvo v naši občini! Prav dobro se mi je zdelo, da sem sam, saj če bi bil v skupini, toliko živali prav gotovo ne bi videl. Nedaleč od mene se je elegantno sprehajala siva čaplja, nad mano pa je za nekaj trenutkov zalebdela postovka. Zdelo se mi je prav simbolično, saj je postovka tudi v znaku našega turističnega društva. Če bi naredil popis živali, ki sem jih med potjo opazil, bi vsekakor moral omeniti še srne, pribe, vrane in seveda krave, ki so me začudeno gledale z izbuljenimi očmi, ko sem se bližal posestvu Pšata. Verjetno še niso videli koga, ki bil tako lepo zaripel in bi s tako

glasno »sapo« poskočno dirjal mimo njih.

Pri posestvu Pšata me je zajel smrad po sirotki, vendar sirotke, ki so jo tečen dni pred tem tam zlivali v enega od jarkov pri posestvu »neznani« mlekarji kar iz cisterne, nisem več videl. Kot so mi nedeljo pred tem povedali ribiči, je tista sirotka povzročila pravo katastrofo med ribami, še zlasti mladincami, ki jih ribiči gobjo v potoku Moitnica,

v katerega se izliva tudi voda iz jarka pri posestvu Pšata.

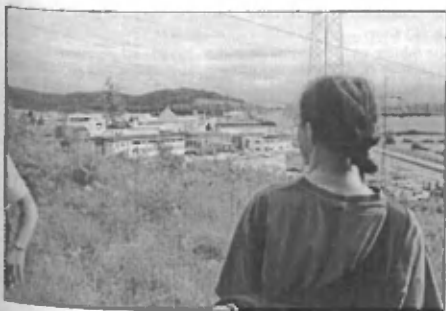
Urno sem tekel ob smrdčem potoku in sapa mi je resno pohajala, saj nisem hotel na vsa pljuča dihati smrdčije. Ni mi kazalo drugega, kot da prestavim v nižjo prestavo in počasi in žalostno odtavam iz smrdčega območja.

Na skrajnih južnih mejah občine sem splašil čredico srn in občudoval rumene in modre perunike, ki so že odevetale. Med lanskim pohodom, spomnim se, so se ravno razcvetele. Očitno je letos pretoplo in je narava nekoliko pospešila razcvetenje rož. Pri sebi pa sem že upal, da bom kje zagledal skupino utrujenih pohodnikov, ki se opotekajo proti počivališču na sredini poti. Pot se mi je zdela vse daljša in nisem bil več prepričan, če je počitek določen točno na polovici poti. Zdelo se mi je, da že kar precej tečem in da 18 km tudi ne more biti tako dolga razdalja.

Kar nekoliko pobit sem prisopihal do križišča, kjer naj bi bil počitek. Bil sem res presenečen, da ob svoji hitrosti še nisem ujedle udeležencev pohoda. »Ja, kapol pred temi pohodniki! Treba jim je priznati, da so dobri. Saj ni čudno! Tile žerjavčki imajo čas in kar naprej hodijo na izlete in pohode. Imajo kar dosti kondicije, ampak tu se začinja zares. Pot gre v hrib in tu jih bom ujel!«

Spodbodel sem svoje noge in se pognal v strmino, a me je kmalu zaustavilo. Moral sem priznati, da imam kar malo težji trebuh kot v tistih zlatih starih časih, ko sem še vsak dan tekel na Rašico. »Ampak jaz sem bil in sem še vedno dober tekač in včasih sem najraje tekel v breg. To človeku ostane. Tehniko imam in kmalu se mi bo odprlo!«

Vendar se je bolj odprlo mojemu srcu in pljučam. Srce je čisto ponorelo in kar malo sem se ustrašil. Moral sem si priznati, da nisem več v tistih rosnih letih, ko lahko s srcem počneš, kar se ti zljubi. Tudi pljuča so se šla čudno igro, sopihal sem kot lokomotiva, zraka pa ni bilo od nikoder. Kot da bi bil že od rojstva kadilec.

Ampak kadil sem le ob največjih praznikih, zadnja desetletja pa se sploh ne spominjam, kdaj sem potegnil kakšno. Zagledal sem borovnico. Tako so me presenečili, da sem kar počakal in globoko sopihal, ko sem jih občudoval. Prav vesel sem bil, da sem jih lahko v miru gledal, saj je izgledalo, kot da sopiham od presečenosti. Ampak čisto zares! Bile so res lepe! Ni ti jesti jih nisem mogel. Samo gledal sem jih in hropel. »Ja, časi se spremenjajo, zdaj že borovnice prehitujejo kole-dar! Kam to petje?!«

K sreči pa so moje noge še iz stare šole, in kar niso dopustile, da bi tudi jaz prehitaval. Gledal sem strmino pred sabo in si dlovedoval, da je to pravzaprav ravnina, ki pa je kar tako postavljena malo navkreber. Ko sem sopihal navzgor, se mi je vse bolj dozdevalo, da ravnina ni več postavljena samo poševno navzgor, ampak kar zelo strmo, skoraj že na meji pravokotnega. Spet sem se skoraj počutil kot že v svoji davni zaviti preteklosti, ko sem še piezal. Z očmi sem do skrajnosti skoncentriran v strmini iskal sence, potem pa sem se s sunkovitimi opotekajočimi koraki vlekel čez nevarne sončne lise. Nad mano so se bočili previsi zelenih vej, iz globlin, nekje daleč za seboj pa sem slišal hrumenje avtomobilov na štiriposovnici na Dobravi. Pogled mi je občasno zaplaval navzdol proti obrtni ceni, v daljavi pa sem slutil neokusno pozidana pobočja Zarebri in Žibratovega vrta. Ampak časa za razgledovanje ni bilo na pretek, moral sem se skoncentrirati v prodiranje proti vrhu grebena, ki Trzin ločuje od Ljubljane.

Pot pred mano je bila dobro označena s tablicami Turističnega društva, na katere so vžgane sekirice iz prazgodovinskih časov. Ker sem bil v mladosti velik ljubitelj Karla Maya, sem zdaj kot pravi slezoslavec sledil stopinjam svojih predhodnikov.

Pri nekem še posebno lepo vidnem odtisu stopala sem poznavalsko potipal sled. Bila je stara 13 minut in 5 sekund, možnost odstopanja pa je bila uro gor ali uro dol. Tako precizna ocena me je spodbudila, da sem jo jedrno ucvril po stezi. Pravzaprav je bilo to bolj »slow motion« dirjanje, lahko bi rekel, da je bilo tako, kot če film zavrtiš bolj počasi. Ampak vseeno me je malo utrudilo. Potem pa sem doživel še šok. Kot se spominjam že iz svojih boljših časov, bi moral biti na grebenu pred mano ovinek na levo, zdaj ga pa ni bilo. Ravno sem hotel pohvaliti markaciste iz turističnega in planinskega društva, zdaj pa ugotovim, da so premaknili ovinek. »Ja kam

pa pridemo? Takoj za ovinkom bi se moral videti eden od stranskih vrhov na grebenu, potem pa bi moral kmalu priteči do najvišje točke naše občine. Zdaj pa ni več tega ovinka in še markacijskih tablic ni več!«

Vse skupaj se mi je zdelo prav neokusna šala in krenil sem naprej. Po svojem dobro izostrenem čutu za orientacijo sem ugotovil, da korakam že po ozemlju Mesine občine Ljubljana. No, to je pa lepa! Z markacisti se bom resno pogovoril! Kaj se pravi, da premikajo ovinke!?

Ko sem že nekaj časa blodil po ljubljanskih tleh in sem se že bal, da bom prišel ven na Dunajski cesti, sem naletel na mamko, ki je nabirala borovnice. Malo sva poklepetala o tem, kako se časi spreminjajo in gre vse hitreje, povedala pa mi je tudi, da moram še enkrat navkreber, saj grebenska pot vodi po gozdu nekje nad nama. Ni mi kazalo drugega, kot trikrat krepko vdihniti in se z nečloveškimi močmi zagristi v strmino. Dirkal sem s polži in se junaško gnil navzgor, zra-

ven pa sem preklinjal markaciste, ki so prav gotovo povišali ta hrib. Kot se dobro spominjam iz mladosti, noben od grebenskih hribov ni bil tako strm in visok. Ja kam pa pridemo, če bodo markacisti premaknili ovinke in poviševali hribe! Navsezadnje bo tudi kakšna strmina v Trzinu še vidna od Triglava. To pa nikakor ne gre! Triglav je navsezadnje v vseslovenski simbol in naša sveta gora.

Ob tako težkih mislih sem se še težje vlekel navzgor, ampak potem mi je dal krila pogled na tablico z vžgano sekirico. Zagledal sem jo v zadnjem hipu. Markacisti so to izvedli prav zvito. Če ne bi bilo tablice na tistem mestu, bi prav gotovo žalostno obupal. Zdaj pa sem le bolj strumno zasopihal navzgor. Ja, moram reči, da so pohodniki, ki so pred mano, kar dobri. Že zdavnaj bi jih moral ujeti, o njih pa ne duha ne sluha. Potem pa sem srečal Orlovega Frenka, ki mi je peljal na sprehod svojega huskyja. Ko mi je povedal, da so drugi pohodniki par metrov naprej in da počivajo pri spomeniku Cenetu Štuparju, sem se počutil, kot bi mi dal poživilo.

Športno elegantno sem se spet zapodil nap-

rej. Frenk je verjetno imel občutek, da sem še povsem svež in da pokam od kondicije, ampak nisem imel časa, da bi si ogledoval izraz na njegovem obrazu, na svojega pa sem si nadel spočit videz in kot pravi dogoproglaš sem odobrilo po prijemi gozdni stezi v senci gosto ozelenelih bukev in rdečih borovcev. Tekel sem in tekel in metri so postajali vse daljši. Nisem vedel, kakšne metre je imel v mislih Frenk, ta dolge ali ta kratke, ampak zdaj sem spoznaval, da je verjetno mislil v zelo dolgih metrih. Včasih smo rekli tako: »Devet ta dolgih, potem pa še celo reč ta kratki!« Meni pa se je zdaj zdelo, da je že cela reč ta dolgih in kaj šele bo, ko pridejo na vrsto še ta kratki. Zdelo se mi je tudi, da ne bom več zdržal s svojim spočitim videzom.

Ampak mi tudi ni bilo treba, saj se mi je svet kar podrl, ko sem pridiral do spomenika. Tam ni bilo nikogar! Pa tako sem upal na kakšno tekočino. Saj ima gotovo kdo s seboj kakšno pivo. Ali pa vsaj sok! Tudi kakšen snopček bi se prilegel za moč. Kaj pa zdaj? Kaj ti pohodniki samo divjajo? Nima noben oči za lepoto narave ob občinskih mejah? Pa tako lepa drevesa so tu! Pa file kamenčki na poti, zraven pa lansko listje. Čista romantika, ti turisti pa kar divjajo! Potem pa sem se zavedel nevarnosti dehidracije. Izcedil sem že kar veliko znoj, usta so bila že čisto suha, jezik, ki se je prej ponosno vlekel za mano, zdaj visi kot izsušen kember, in vem, da se mi bliža kriza. Dehidriran človek naredi

čuden neumnosti. Navsezadnje dobi še halucinacije in sredi puščave lahko vidi vodo. Ali bom sploh še ujel te pohodnike? Kaj če pridem v Dolgo dolino, ko bodo ravno odhajali. Upam, da bo ostalo še kaj pijače. Meni se lahko začne strjevati kri in kako bom pa potem pisal za Odsev? Misel na tako katastrofo me je spodbudila. Vem, da so v nas skrite še neverjetne sile, ki jih človek izrablja, ko mu gre resnično za nohte. Če meni ne gre zdaj za nohte, sem papež. Moram spodbuditi še te rezerve in mogoče se bom le prebil iz gozda. Zakorakal sem naprej in ker je tudi pot pohodnikov peljala v isto smer, sem jim sledil. K sreči se je strmina obrnila navzdol in tokrat mi je teža pomagala, da sem kar hitro napredoval. Še sreča, da je bila strmina, saj sem v njej zagledal premikajoče se ljudi. Ali imam že privide? Sem že tako na koncu? Ne! Nejasno sem zagledal roko Franca Valenčaka, ki mi je ponujala kozarec. Kar prijel sem in »čuknil«. Kar bo, pa bo! Po grlu mi je stekla tekočina in življenje se je vrnilo vame. Veselo sem se zasmel in se pridružil skupini. Povedali so mi, da so zadnja skupina,

tako rekoč zaščitnica in da so tisti prvi, ki jih je vodil Tomaž Kralj, že zdavnaj na cilju. Ni kaj, dobri so! Skupaj smo veselo odkorakali še po zadnjem delu poti in se pri gradu Jablje sešli z drugimi pohodniki. Konzervatorica kranjskega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Damjana Pečnik in odgovorni projektant obnove gradu Jablje ing. Aleš Hafner sta nam razkazala grad v novi podobi. Res je veselje videti grad, v katerega se bo spet vrnilo

življenje in njegova nekdanja podoba. Čeprav je dolga leta propadal, se mu zdaj obetajo lepši časi in verjetno bomo od tega imeli koristi tudi v Trzinu. Trzinci smo dokazali, da smo na grad kar precej navezani, saj se je pohodnikom pridružil še vsaj dvajset tistih, ki so v Jablji prišli, da bi videli, kako obnova gradu poteka. Mirno lahko zapišem, da smo bili nad tistimi, kar smo videli, prijetno presenečeni in zadovoljni. Zadovoljstvo pa je večina pohodnikov potrdila še v Dolgi

dolini ob brunarici smučarskega društva, kjer so že pripravili okusen golaž pa tudi osvežilnih napitkov ni manjkalo. Letos je pot po mejah trzinske občine prehodilo 45 pohodnikov, kar je prav vzpodbuden rezultat, jaz pa sem sklenil, da bom naslednjič tekkel po meji šele, če bom prejel vsaj nekaj časa redno treniral. Če sem izgubil kakšno kilo, pa še zdaj ne vem, saj sem potem toliko pil, da sem bil še težji.

Miro Štebe

NOVICE IZ PGD TRZIN

Zlami je mesec maj in dobršen del junija. In kaj je novega pri gasilcih? Smo pri koncu z izobraževanjem, ki smo ga izpeljali znotraj gasilskega društva, da bi izučili kar največ naših članov za boljše in učinkovitejše posredovanje ob nesrečah. Z delom v tej sezoni so zaključili tudi naši najmlajši člani in odšli na zaslužene počitnice.

izenačeni, tako da so razlike v kakovosti prišle do izraza šele pri malem nogometu na dobro razmočenem igrišču v gasilskih oblačilih. Disciplina, ki je letos odločala o zmagovalcu, pa je bilo metanje sekirice v cilj. Čeprav so nas prejšnja leta nekateri kritizirali, da kot Trzinci preslabo mečemo sekirice, smo letos prav vsem pokazali, da smo iz pravega testa in da znamo tudi sekirico vreči tako, kot je prav. Teden za tem smo pripravili gasilsko veselico. O dogajanju v zvezi z njo bomo poročali v naslednji številki Odseva.

Takoj po veselici in upam tudi po tej neznojni vročini, nas čaka bolj resno delo. Naš novi avto gre namreč v dokončno opremljanje. Dodelati bo treba še zadnje malenkosti, seveda pa si bomo potek del ogledali tudi pri samem izdelovalcu. Moramo reči, da se sredstva v ta namen kar dobro zbirajo, saj smo do trenutka, ko pišem ta članek, že sko-

raj zbrali denar za samo nadgradnjo. Upamo, da se bo nateklo še toliko denarja, da bomo lahko dokupili še najnujnejšo opremo za avto. Akcija zbiranja sredstev tako seveda še traja in če je kdo pozabil, še ni prepozno, da nas podpre. Zaradi zakona smo morali med časom zamenjati oziroma odpreti nov poslovni račun, žiro račun pa zapreti. Številka našega novega računa je:

Kot je že v navadi, smo tudi letos pripravili tekmovanje v vodnem nogometu in drugih spretnostih, vse skupaj pa smo poimenovali gasilski mnogeboj. Letos smo se tekmovalci našega društva kar dobro odrezali, saj smo bili zmagovalci, drugo mesto so zasedli člani Športnega društva Trzin, tretji so bili Mengšani, četrti pa tekmovalci iz loškega gasilskega društva. Boji z veliko žogo so bili letos izjemno

18305 – 0012530378. Kdo torčji želi, nam lahko denar nakaže na zgoraj naveden račun.

Naj bo za danes dovolj. Vsem skupaj pa pridno želimo lep pozdrav. Tistim, ki se odpravljate na počitnice, želimo prijetno počitniško potovanje in srečno vrnitev domov. Z gasilskim pozdravom: NA POMOČ!

Predsednik PGD
Jože Kajčič

LJUBITELJEM IN OBISKOVALCEM GORSKEGA SVETA

Pred nami je pričetek poletne planinske sezone. Veliko ljudi se bo podalo tudi v gore, seveda bo med njimi tudi veliko Trzinčev. Srečevali se bomo na mehkih gozdnih poteh predgorja, osenčenih sredogorskih vrhovih in skalnatih visokogorskih vršaci. Dobro označene planinske poti so pomemben prispevek k varnosti v naših gorah. Da smo Slovenci planinski narod, dokazuje dejstva, podkrepjena s številkami, saj letno zabeležimo čez tri milijone obiskov v naših gorah. To pa ni v sorazmerju s 70.000 člani planinske organizacije.

Povsem jasno nam je, da tudi marsikdo od Trzinčev hodi po več kot 7.000 km planinskih poti v naših gorah, ki jih s prizadevnim delom oskrbujejo markacisti (obnavljajo smerne table in več kot 50.000 markacij, skrbijo za obnovo žičnih varoval ter klinov ...). Nekdo torej skrbi za te poti, po katerih mnogi hodijo "zastonj".

S svojo včlanitvijo v domače planinsko društvo (PD Onger Trzin) poleg ugodnosti, ki so našteje v nadaljevanju, pripomorate k lažjemu uresničevanju skupnih nalog (vzdrževanje planinskih poti, šolanje strokovnih planinskih kadrov ...), ki so življenjskega pomena za nadaljevanje več kot stoletne tradicije slovenskega planinstva.

Pred poletno planinsko sezono pa še naslednje opozorilo:

Žal po vsaki končani poletni planinski sezoni ugotavljamo, da se neprijetne posledice množičnega obiskovanja gora še vedno prisotne (Irganje cvetja, neurejena smetišča, smeti ob poteh ...).

Tudi kurjenje ognja (v Triglavskem narodnem parku je to z zakonom prepovedano!) je kljub romantičnosti trenutka lahko zelo nevarno. Požar uniči gozd, ki je potreboval desetletja, celo stoletja, da je zrasel.

Zato vas, planinci, prosimo:

- ☞ NE ODMETAJTE ODPADKOV.
- ☞ VSE, KAR STE PRINESLI V GORE, NAJ SE Z VAMI TUDI VRNE V DOLINO.
- ☞ NE KURITE OGNJA.

Pa še to: Če na izletu, ob delu ali razvedrilo opazite nepravilnosti ali naletite na probleme, za katere menite, da so posledica človekovega pretiranega poseganja v okolje, vas prosimo, da svoja opažanja sporočite Komisiji za varstvo gorske narave pri Planinski zvezi Slovenije, Dvorčakova 9, 1001 Ljubljana (el. naslov: info@pzs.si telefon: 01 / 434 30 22 int. 106). Sporočite tudi, če boste izvedeli za načrte, za katere menite, da niso najbolje prilagojeni okolje-

varstvenim zahtevam.

Veliko lažje je namreč ukrepati takoj, kot pa tedaj, ko je škoda že povzročena. Opozorite obiskovalce gora, naj skrbijo za čistoto in ohranijo neokrnjeno naravo tudi našim vnucom.

S skupnimi močmi in organizirano bomo lažje ukreпали, posredovali in iskali ustrežne rešitve ter tako poskušali čim bolj ohraniti naš prečudoviti in ranljivi gorski svet. S skrbjo za čistočo pa bomo prihranili marsikatero delovno uro neutrudnim amaterskim planinskim delavcem, ki po končani sezoni poskrbijo, da narava dobi nazaj svojo "naravno" podobo in v vršah odnesejo tisto, kar so obiskovalci "pozabili".

Prebivalci Kranjske so neizmerno navezani na svoje gore. Pripravljeni bi bili dolgo trpeti vse mogoče zlo, celo lakoto, preden bi jih zapustili.

Balthasar Hacquet

Vsi člani društev, ki so včlanjeni v Planinsko zvezo Slovenije (torej tudi PD Onger Trzin), imajo v letu 2002 naslednje članske ugodnosti:

- Popusti v planinskih kočah doma in v kočah, ki so last podpisnikov pogodbe o reciprociteti v tujini (to pa so kočje na skoraj celotnem področju Evropskih Alp),
- nezgodno zavarovanje doma in v evropskih gorah (v primeru smrti in invalidnosti) za dejavnosti, ki so opredeljene v Statutu PZS; nihče – tudi A član pa ni zavarovan za dnevno odškodnino,
- reševanje v evropskih gorah, do višine 2560 EUR,
- vozne olajšave pri vožnjah z vlaki SŽ (40% popust ob petkih, sobotah, nedeljah in praznikih (julij/avgust vsak dan),
- 10% popust pri vožnji z žičnicami v poletni sezoni,
- 10% popust pri nakupu planinske opreme v trgovinah Promontana v Sloveniji (najbližja je v Domžalah); popust ne velja za izdelke, ki so že znižani zaradi razprodaj, akcij, ipd.),
- 10% popust pri nakupu čevljev Planika trekking v vseh trgovinah Planike Kranj,
- 10% popust pri nakupih v trgovinah Iglu Sport (najbližja v Ljubljani – Vič).

Pogoj za uveljavitev vseh ugodnosti je potrjena članska izkaznica za leto 2002.

Poleg naštetih ugodnosti pa si člani PD Onger Trzin lahko izposodijo najrazličnejšo planinsko (predvsem tehnično) opremo, katere lasnik je društvo. Za naslednjo številko Odseva bomo pripravili spisek opreme, katero bo društvo izposojalo v tej poletni sezoni.

16. MLADINSKI PLANINSKI TABOR 'JEZERSKO 2002' ZA OSNOVNOŠOLCE od 27. julija do 4. avgusta

Zaradi velikega zanimanja - večje število sodelujočih - zato še nekaj prostih mest !!!

Dodatne informacije:
(031) 570-533 (Emil)

POMEMBNO OBVESTILO: Zadnje pobiranje tabornarine:

4. obrok: 17. 7. od 20. do 21. ure v društveni hišici (Ul. Rašičke čete 4!)

ZGODOVINA REŠEVANJA V GORAH NAD KAMNIKOM

V maju je izšla obsežna knjiga z naslovom »Zgodovina reševanja v gorah nad Kamnikom«, ki jo je poleg Franceta Malešiča, Ceneta Griljca, Vlasta Kopača in Toneta Škarje napisal tudi urednik našega časopisa Miro Štebe. Nastala je ob devetdesetletnici Gorske reševalne službe in osemdesetletnici Postaje gorske reševalne službe Kamnik.

Mira Štebata vsi poznamo in vemo, da je velik ljubitelj gora in da je bil dolga leta uspešen gorski reševalec. Miro pleza že od leta 1975, je tudi alpinistični instruktor, bil je na odpravah na Tirič mir v Hinduokušu in na Grenlandiji, bil je predsednik PD Onger Trzin, na Radiu Slovenija pa je urejal Novice iz planinskega in alpinističnega sveta.

Knjiga sama je res izredno zanimiva, ne samo za alpiniste in navdušene hribolazce, ampak tudi za take, ki nas navdušuje že samo jutranji pogled na sončne kamnične planine.

Knjiga je nastala zato, da bi javnosti lahko predstavili več podatkov o samem reševanju na našem področju. Razdeljena je na več poglavij, seznanj nas z načinom reševanja v časih, ko vsa zadeva še ni bila tako znana, sploh pa ne organizirana, v bistvu je sestavljena iz mnogih zgodb posameznih nesrečnikov, ki so svoje življenje pustili visoko v gorah, med skalami in ledeniki. Podrobno so predstavljeni znani in malo manj znani gorski reševalci, opisuje razmere, v katerih je nastala Slovenska gorska reševalna služba, veliko je napisanega o ustanovitvi Postaje gorske reševalne službe v Kamniku. Opisane so hude nesreče, začetki in razevet alpinizma v Kamniku, na koncu pa so s fotografijami predstavljeni tudi gorski reševalci. V uvodu te knjige so avtorji zapisali, da želijo, da bi bila ta knjiga primeren spomin vsem pokojnim; ponesrečencem in tudi vsem ljudem, ki so reševali na južni strani Grintovceve in pri tem storili največ, kar je bilo mogoče, in so nam vsem za vzor.

Za konec pa bom zato, da vas vzpodbudim k branju te res izredno zanimive knjige, predstavila odlomek, v katerem zveemo za tragično smrt mladega plezalca

» 24. januarja 1993 je 18-letni Dantjel Bergant, gimnazijec iz Mengša in alpinistični pripravnik AO Mengeš, s soplezalca

preplezal Zupanovo smer v Koglu. Plezali so v plezalnikih in s seboj niso imeli derez in cepinov. Na robu stene so se zaradi poledelega sestopa odločili oditi do nižjega izstopa sosednje lažje plezalne smeri in se nato po njej spustili po vrvi. Prvi plezalec je sestopil po robu stene, da bi pripravil spust, druga dva po sta se preobula (Bergant v plastične čevlje) in začela sestopati po zasneženem žlebu ob robu stene. Bergant je sestopal prvi in s čevlji delal stopinje in ravnotežje vzdriževal s plezalnim kladivom. V bližini spodnjega soplezalca se je s preskokom skušal obrniti proti robu stene. Pri tem mu je spodrsnilo. Drsel je po žlebu in se zoman skušal ustaviti s kladivom, padel čez skok, drsel do rušja na robu stene, se za trenutek ustavil, potem pa padel čez

NAŠ TRZINSKI IRONMAN TUDI LETOS NAČRTUJE UVRSTITEV NA NAJPRESTIŽNEJŠE TEKMOVANJE V TRIATLONU

O členu Športnega društva Tonetu Škrlepu že nekaj časa v našem časopisu nismo pisali, tako da je zdaj že čas, da predstavim, kakšne načrte ima za letos. Naj obudim spomin, da se je Tone že sedemkrat udeležil kvalifikacij za Ironman, trikrat pa mu je tudi uspelo, da je odptoval na svetovno prvenstvo v triatlonu na Hawajih.

Lo poškodbi ahilove tetive, ki jo je sedaj uspešno pozdravil, je že začel z vsakodnevnimi iringi: plavanja, kolesarjenja in teka. Letos se je že udeležil nekaj tekmovanj, in sicer je

med drugim postal tudi državni prvak v duatlonu v Ribnici. V mesecu juliju pa ga čaka najtežja preizkušnja, to je kvalifikacija za uvrstitev na svetovno prvenstvo na Hawajih. Kvalifikacije bodo v sosednji Avstriji.

Tako homo tudi letos držali pesti za Tonctov čim boljši rezultat na kvalifikacijah, da bomo lahko v mesecu oktobra Ironman triathlon championship Hawaii v mestu Kaliua Kona ponovno spremljali na spletnih straneh.

Tanja Prelovšček

2. POLETNI ŠAHOVSKI TURNIR BAR REPEK, Trzin, 22. 6. 2002

ŠD Trzin (šahovska sekcija) in Bar Repek Trzin sta organizirala poletni turnir, ki se je igral na prostem (pod senčniki in šotorom). Igrali smo 7 krogov (2-krat 15 minut, švicarski sistem) s pričetkom ob 17,30. Zmagal je 13-letni Luka iz Domžal, prvih 5 mest so zasedli igralci Vele Domžale.

Žal smo bili iz Trzina samo 3 šahisti (2 člana ŠD Trzin), kar tudi kaže na to, da zanimanje za šah v Trzinu močno upada. Delovanje šahovske sekcije ŠD Trzin je zaradi neaktivnosti članov v zadnjem letu močno ogroženo.

Končno stanje

		Tit	ELO	LRat	FED		Točke
1.	Lenič Luka	MK	2179	2287	SLO	SD Vele Domžale	6
2.	Vavpetič Vid	MK	2257	2238	SLO	SD Vele Domžale	5.5
3.	Osojin Bogdan	MK		2133	SLO	SD Vele Domžale	5
4.	Skok Boris	MK	2096	2170	SLO	ŠD Vele Domžale	5
5.	Jeran Boštjan	II		1925	SLO	SD Vele Domžale	5
6.	Orel Oskar	FM	2346	2344	SLO	SS MC d.d. Tomo Zupan Kra	4.5
7.	Božič Anton	MK	2181	2035	SLO	SK Komenda	4.5
8.	Suljanovič Zuhdija	I		1692	SLO	Ljubljana	4.5
9.	Jeraj Zlatko	MK	2128	2038	SLO	SK Stari Mayer	4
10.	Ogradi Gregor	II		1713	SLO	SK Komenda	4
11.	Zidarič Jožef	II		1897	SLO	SK Komenda	3.5
12.	Orel Simona	WM		1932	SLO	SS MC d.d. Tomo Zupan Kra	3
13.	Budkovič Tine	II		1941	SLO	Ljubljana	3
14.	Čokan Mirko	II		1814	SLO	SD Vele Domžale	3
15.	Ajtnik Marjan	III		1657	SLO	Kamnik	3
16.	Ogrinec Marjan	II		1771	SLO	SD Kamnik	3
17.	Bokalič Jakob	III		1538	SLO	SD Mengeš	3
18.	Mavsar Miha	II		1728	SLO	SD Trdnjava 1896 Ljubijan	3
19.	Bajec Borut	III		1910	SLO	SD Mengeš	2.5
20.	Zupanc Rado			1629	SLO	SD Trzin	2.5
21.	Pevec Slavko			1500	SLO	Homec	2.5
22.	Kos Matjaž	II		1746	SLO	SK Komenda	2
23.	Hozdič Idriz			1590	SLO	SD Trzin	1.5
24.	Burja Julka	III		1635	SLO	SD Mengeš	0.5

Sodnik: Poglajen Franc

Šahovske novice

V Ljubljani se je pričel močan mednarodni šahovski turnir mesta Ljubljane, na katerem sodeluje več kot 120 igralcev, od tega 7 velemejstrov. Turnir traja od 22.6.2002 do 30.06.2002, dan za tem pa se prične še močnejši turnir na Bledu. Nekaj sodelujočih v Ljubljani: Neverov Valerij (GM, UKR), Pavasovič Duško (GM, SLO), Sax Gyula (GM, HUN), Eijanov Pavel (GM, UKR), Zelčić Robert (GM, CRO), Mohr Georg (GM, SLO), Tratar Marko (IM, SLO), Mazi Leon (IM, SLO).

Evropsko ekipno prvenstvo je bilo v Balatonlelle (Madžarska) od 12. junija do 19. junija 2002. V ekipi Slovenije - Fantje do 18 let - je igral tudi naš »znanec« Luka Lenič. Slovenija se je med 13 ekipami uvrstila na 7. mesto s 14,5 točkami, z morebitno točko več bi lahko posegli prav po vrhu.

Prvo mesto je dosegla ekipa Romunije z 18 točkami, sledile so ji Ukrajina (17 točk), Nemčija (16), Madžarska (15,5), Jugoslavija (15), Poljska (15).

Slovenija je prehitela Češko, Hrvaško, Turčijo, Švico. Slovenijo so zastopali Boršček Jure (3,5 točk/6 možnih), Bratovič Blaž (2,0/6), Sakelšek Tadej (2,5/6) in Lenič Luka (4,5/6). Luka je s tem dosežkom na 4. deski delil 2.-3. mesto.

URADNE URE UREDNIŠTVA ODSEVA

Vsi, ki želite prinesiti svoje članke, slike, reklame, ali pa dati predloge za članke in teme, ki bi jih bilo potrebno obdelati, se lahko zglasite v času uradnih ur v našem uredništvu (vsako sredo od 17. do 19. ure v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu, Mengeška c. 22/1). V času uradnih ur je mogoče oddati tudi vabila za prireditve, obvestila in seveda tudi osmrtnice in zahvale.

V času uradnih ur vam bomo prisluhnili in skušali na nek način ustreči vašim željam. Telefonski številki Odseva v prostorih uredništva na Mengeški c. 22/1 sta.

☎: (01) 564 45 67

☎: (01) 564 45 68

Uredništvo Odseva

OBVESTILO

Izvedba prireditve Otroška olimpiada in Tek v spomin na Petra Levca je zaradi tehničnih težav prestavljena iz meseca junija v mesec september.

Hvala za razumevanje!

Trgovina "Zastopnik"

Felix Trade, d.o.o., Ulica pod gozdom 2, Trzin

Vabimo vas v našo prodajalno, kjer boste lahko izbirali različno blago:

- tekstil • kozmetiko • audio-video kasete • filme za fotoaparate, baterije
- namizne prte • pijačo • darila • vse za šolo • obutev • blago za gospodinjstvo • in vedno nekaj novega - nepričakovanega!

Cena so zelo ugodne, ker je blago carinskega porekla.

Na prečelju naše trgovine smo odprli avtomatsko videoteko - "videomat". V njej si lahko sposodite in ogledate preko 400 filmov v klasičnem videu in DVD formatu.

Bratcem Odseva in našim krajanom smo pripravili posebno ugodnost: Kdor bo prišel z Odsevom in se vpisal v videoklub, bo deležen promocijskega vpisa - brezplačno.

Videoteka deluje neprekinjeno 24 ur na dan. Vpisujemo od ponedeljka do petka od 11. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 11. ure.

Slaščičarna Oger

Stari Trzin, Člunjska 28, tel: 564 20 50

Nudimo veliko lebrno porednih in občinskih tort po tujih katalogih, domačo pečico, rafno izdelano domačo piškoto in ostale slaščice. Najnovejši: TELEBAJSKI!

Stalno sp na zalogi torte za diabetike. Odprto vsak dan, od 7.00 do 21.30

KOMPOSTARNA

DOMŽALE
ZEMLJE, KOMPOSTNE MEŠANICE ...

Fino presejani komposti, zemlje in zemljske mešanice za vrtove, zelenice, grmovnice, tople grede, lončnice in druge namene,

PRIČAKUJEMO VAS OB DISKONTU VELE V JARŠAH PRI DOMŽALAH

041/66-88-88

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE - maj 2002

06. 05. 2002 - POSKUS VLOMA V TRGOVINO

Nepripravu tokrat podvig ni uspel. Na Borovcu v industrijski coni je skušal vlomiti v trgovino in skladišče. Škoda je minimalna.

08. 05. 2002 - TATVINA MOBITELA

Iz prostorov podjetja Na Motnici je izginil mobilni telefon znamke Motorola. Tat je lopovščno izvršil med 11:00 in 11:15 uro.

09. 05. 2002 - PROMETNA NESREČA

Do prometne nesreče z manjšo gmočno škodo je prišlo na Mlakarjevi ulici. Neprevidna voznica je napravila nepravilni premik z vozilom.

13. 05. 2002 - TATVINA V SKLADIŠČU

Eden je nor na Mary, drugi na nogomet, tretji pa na ketchup. Slednjega je nekdo ukradel iz podjetja Na Dobravi. Če ga ujamejo, jih bo dobil po riti.

13. 05. 2002 - TATVINA KOLESA

Na Mlakarjevi ulici je med 15:30 in 15:40 nekomu postalo zelo všeč žensko kolo znamke Rog - Holand temno vijolične barve, s košaro na sprednjem delu. Z njim se je odpeljal in lastnico oškodoval za 15.000,00 SIT.

15. 05. 2002 - TATVINA OSEBNEGA AVTOMOBILA

Naj bo ketchup ali bicikel ali pa kar avto, saj je vseeno. Krademo vse, kar nam pride pod prstel! Izpred poslovno-stanovanjske hiše na Kidričevi je nekdo ukradel avto VW Sharan, kovinsko-modre barve, registrska številka LJ N2-54A. Škode je za dva milijona in pol tolarjev.

18. 05. 2002 - NAJDEN KOVČEK

Še so pošteni ljudje na svetu! Na Motnici je občan našel kovček, ki je sameval na ulici. Lastnika so že obvestili. Saj ne, da ne verjamem v poštenost ljudi, ampak zanima me, kaj je bilo v kovčku, da je romal v prave roke. Je bil kup neplačanih računov, morda smrdljive nogavice ali pa akviziterske reklame?

18. 05. 2002 - NI PLAČAL BENCINA

Morda pa je lastnik kovčka iz prejšnje zgodbe nastopal tudi v akciji na bencinski črpalki, saj se dogaja istega dne. Najprej je pozabil kovček, potem pa ni mogel plačati goriva in se je kar odpeljal - po kovček. No vseeno, čaka ga kazenska ovadba.

22. 05. 2002 - POZABIL, KJE SO KLJUČI IN DENAR

Ko smo panični in se nam kam zelo mudi, gotovo česa pomembnega ne najdemo. Išče mo očala, ki smo jih še pravkar držali v roki, ali pa seminarsko nalogo, ki jo je potrebno oddati čez pol ure. Nemalokrat pa išče mo prav ključe in denarnico. Občan iz Ljubljanske ulice je bil prepričan, da mu je nekdo ukradel denar in ključe. Ko pa so prišli policisti, se je izkazalo, da je le pozabil, kam je stvari pospravil.

22. 05. 2002 - TATVINA KOLESA

Pred OŠ so ukradli kolo, znamke Wheeler. Tatu so kmalu izsledili, kolo pa vrnili lastniku. Zoper dolgooprsteža in njegove partnerje, ki so poleg navedene tativne osumljeni še za večje število drugih tatvin koles in koles z motorjem, so spisali kazensko ovadbo.

22. 05. 2002 - TATVINA MOBITELA

V maju se je očitno več dogajalo na Mlakarjevi ulici. Tudi kraja mobitela znamke Nokia, ki jo je izvršil neznan storilec našemu občanu.

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

julij	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet in kopanje v toplicah
julij	Društvo upokojencev Žerjavčki	Načrtovan dvodnevni izlet na Rab
27.7.-4.8.	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Mladinski planinski tabor »JEZERSKO 2002«

NAPOVEDUJEMO:

avgust	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Dijaški in študentski planinski tabor »TRENTA 2002«
oktober	Društvo upokojencev Žerjavčki	Ogled dramske predstave v Lj. drami: Četrta sestra (satirična komedija)

Obvestila:

- *Društvo prijateljev mladine vabi vse mlade in mlade po srcu na druženje ob glasbi in plesu vsako nedeljo ob 19. uri v dvorani KUD Trzin (voditelj: Darinka in Janez Grad).*
- *V Društvu prijateljev mladine bodo otrokom ponudili možnost za kopanje v domžalskem bazenu v mesecu juliju in avgustu (karte za obisk bazena).*
- *Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16. uri v Bar BOR.*

elshop
ELNE KUPUVNIKA
 AVTOMATSKA VRATA
 Z DALJINSKIM ODPIRANJEM

Testenova 69, 1234 Mengeš
 Tel. 723-02-70, fax 723-02-75
 GSM 040/730-275
 e-mail: elshop@siol.net
 http://www.elshop-sp.si

SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA

Crawford
 GARAŽNA IN INDUSTRIJSKA VRATA,
 NAKLADALNE PLOŠČADI

IZGUBIL SE JE
 NAŠ HIŠNI
 MUC MIKI.

JE SIV
 PERZIJSKI MUC,
 KI NA LEVO OKO
 SLABŠE VIDI IN
 NI NAVAJEN ZU-
 NANJEGA SVETA.

LEPO PROSIMO
 TISTEGA, KI GA
 JE VIDEL, DA
 NAM SPOROČI,
 KJE SE NAHAJA
 NA TEL. :
 01/ 564 13 80.

AVTOLICARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtolicarske
 in avtokleparske storitve

Hobotova 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

OGLAS

IŠČEM SIMPATIČNO DEKLE ZA DELO
 ZA TOČILNIM PULTOM (ŠANKOM).

POKLIČITE POPOLDAN NA GSM 041 711 - 443

Oddaljen le streljaj od Ljubljane

TRZIN CENTER

NOVI POSLOVNI PROSTORI IN
STANOVANJA V 2. ETAPI GRADNJE

Investitor:
SGP Kraški zidar d.d., Sežana

Prodaja:
Metropola d.o.o., Ljubljana
01/564 40 15
www.metropola.si

V UDOBJU NARAVE IN PRESTIŽA

Investitor: V Trzinu vam nudimo stanovanjske hiše
v III. gradbeni fazi, s čudovitim razgledom

sgp gorica

Prodaja:
Metropola d.o.o., Ljubljana
Parmova 37, Ljubljana

T: 01/300 71 82

Ě: metropola@sial.net • I: www.metropola.si

VIDIM SVET DRUGAČE

TOVARNIŠKA TRGOVINA V PODSKRAJNIKU PRI CERKNICI

Pony

106

96

Top 6

SALONA (v našem Trzinu in Radetščaja h.); **ODPRTA:**
ob delovnikih od 7 do 19, sob. od 9 do 13 ure

Pony SUPER

Pony LUX

Pony STRAK

DREST-TOP
Tapetništvo d.o.o.

Sedež: Jemševa 45A, 1238 Trzin
Proizvodnja: Podskrajnik 18, 1380 Cerknica
tel: 01 709 0300, fax: 01 709 69 03